

Rekla vsak četrtik in
velja s poštnino vred ali
v Mariboru s pošiljanjem
na dom za celo leto 32 din.,
pol leta 16 din., četrt leta
8 din. Izven Jugoslavije
36 din. Naročnina se pošlje
na upravnishvo „Sloven-
skega Gospodarja“ v Ma-
riboru, Koroška cesta 5.
Lah se doplača do od-
povedi. Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru,
Koroška cesta št. 5. Roko-
pisi se ne vračajo. Uprav-
ništvo sprejema naročnine,
inšerate in reklamacije.
Cene inseratov po dogo-
voru. Za večkratne oglase
primeren popust. Nezapri-
te reklamacije so poštnine
proste.
Čekovni račun poštnega
urada Ljubljana št. 10.603.
Telefon interurban št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

89 številka.

MARIBOR.

dne 25 septembra 1924.

58. letnik.

Dva tabora.

Ko so pred dolgimi desetletji vodili Srbijo dvorjani, oficirji in pa politiki, ki niso imeli prav nobenega stika z narodom, se je korupcija in zloraba oblasti tako strahovito razpasla, da je moral reči eden od ljudskih voditeljev, da v Srbiji ne bo prej reda in poštenja, dokler vsaj enega ministra ne oderejo in njegove kože ne obesijo na skupščinsko steno. Tedaj se je proti vladi, ki je ljudstvo samo izrabljala ter zasmehovala vse njegove upravičene zahteve, dvignila radikalna stranka in njeni ustanovitelji so spravili na zborovanje v Banjici stotisoč srbskih seljakov. Zahtevala se je sprememba ustave in vlada se je morala tej zahtevi tudi udati. Radikalna stranka je bila tedaj ljudska stranka, vodila je pravo ljudsko politiko in zato je tudi toliko dosegla. S časom in celo prav hitro je pa začelo kopneti poštenje in umevanje ljudskih zahtev na vodilnih mestih, stranka je prejemala iste korupcijoniste, proti katerim se je poprej borila in danes je ta stranka tako daleč, da je za njeno politiko glavno vprašanje, kako bi se dalo rešiti Pašiča, njegovega sina Radeta, bivše ministre Lazico Markovića, Velizarja Jankovića in vse druge, ki so si na škodo naroda nagrabili v politiki velikansko premoženje ter so vedno hujše izrabljali oblast.

Omažeževani prvaki radikalne stranke se danes posvetujejo, kako bi z najetimi in podkupljenimi pristasi povzročili nereda ter se zopet prerili do oblasti. Radikalna stranka se je pod Pašičevim vodstvom odrekla pravi in poštenu ljudski politiki in ljudstvo nastopa proti njej. V zadnjem desetletju nekdanje Srbije je ljudstvo v politiki vedno manj odločevalo in šele po več letih skupne države Srbov, Hrvatov in Slovencev je prava ljudska politika zavzela veliki razmah in sicer v pravem pomenu besede pri Slovencih in Hrvatih. Zadnje državnozbornske volitve se lahko imenujejo pravo narodno glasovanje. Po duhu in želji ljudske politike so dobili Slovenci, kakor tudi Hrvati enotno politično zastopstvo. Od srbskih volilcev je sicer Pašič s svojo radikalno stranko odnesel večino, a ta večina mu ni bila poverjena za vedno in prostovoljno, ampak s svojimi agitatorji si jo je izsilil in prigoljufal. Slovensko in hrvatsko ljudstvo je že večkrat sijajno dokazalo, da je zavedno, prostovoljno ter zaupljivo poverilo svoje vodstvo in svojo politiko stranki, ki je pri volitvah dobila do malega vse mandate, v Srbiji pa Pašič že dolgo časa vedno manj doseže s svojimi pozivi na ljudstvo. Ko je bil še na vladi in je od kralja zahteval, da se mu poveri razpis volitev, je na shodu v Bjelini v Bosni mesto pričakovanih stotisoč, spravil skupaj le pičlo število poslušalcev in še ti so bili po večini podkupljeni in s silo prignani na shod. Tedaj je Pašič grozil s krvjo

in ko je na shodu v Beogradu to še v izdatnejši meri ponovil, je bil obisk shoda še slabejši in naravnost neznačen za tako veliko mesto.

Pašič—Pribičevićevi pozivi pri ljudstvu zato nimajo odziva, ker odklanjata ta dva politika sporazum, ki je od Srbov vedno bolj zaželen, ko se tako pogosto in tako veličastno izraža in priporoča od strani Slovencev in Hrvatov. Od nastopa sedanje vlade pa do zadnjega velikanskega zborovanja Radičeve stranke v Zagrebu so vpili Pašič—Pribičevićevi pristasi, da je vlada odvisna od Radičeve milosti, ko je pa na zagrebškem zborovanju Radič naznanil vstop hrvaških poslancev v vlado, se je pa to vpitje in laganje v toliko spremenilo, da čitamo sedaj po Pašičevih in Pribičevićevih listih, kako bo Radič druge člane vlade samo izbral ter državo spravil v največjo nevarnost. Tako in podobno vpitje je od prvega početka najosudnejši izrodek pokvarjenih in brezvestnih politikov in ljudskih sleparjev. Prejšnja Pašič—Pribičevićeva vlada se je držala samo vsled tega na površju, ker so bili Radičevi poslanci doma meneč, da v Beogradu nimajo delati s kom sporazuma. Ko je pa Hrvatska republikanska seljaška stranka začela posnemati našo Slovensko ljudsko stranko, ki že od nekdaj zasleduje z vso odločnostjo pot sporazuma, je bilo pa Pašič—Pribičevićeva vladanja konec. Prej od Pašič—Pribičevićeve strani nihče ni dejal, da živi vlada od Radičeve milosti, ko je pa sedanja vlada prvič stala pred vsemi poslanci beograjskega parlamenta in je dobila doslej največje število glasov, se je pa naenkrat začelo lagati to, kar bi se dalo reči z vso upravičenostjo glede prejšnje vlade.

»Državna politika« Pašiča in Pribičevića je hotela, da postanejo Slovenci in Hrvati »manjši od makovega zrna«. Tej politiki se je od prvega početka najodločnejše upiralo slovensko in hrvatsko ljudstvo in končno so začeli tudi uvidevati, da države ne tvori in ne vzdržuje sila, ampak sporazum in da sta Pašič in Pribičević protiljudska politika najslabše in najnevarnejše vrste. Srbski kmetje niso pozabili, kako se je tudi v Srbiji nekdanj vodila prava in poštena ljudska politika in danes imamo že dva ostro ločena tabora v Jugoslaviji: Pašič—Pribičevićeva politika na temelju nasilja in prava ljudska politika Srbov, Hrvatov in Slovencev na temelju sporazuma.

Tridesetletnica bralnega društva v Gornji Radgoni.

»Slovenski Gospodar« je v obširnih člankih poročal o ustanovni slavnosti in o slovesni proslavi deset-

letnice Kmetijskega bralnega društva v Gornji Radgoni. Doslednost zahteva, da tako ravna tudi o proslavi tridesetletnice tega društva.

Tridesetletni jubilej tega velevažnega kmetijskega prosvetnega društva se je v nedeljo, dne 14. septembra obhajal na slovesen način. Predpolodne je bila cerkvena proslava društvenega jubileja. Poslanec dr. Hohnjec je imel pridigo, v kateri je razpravljal o važnosti prosvetnega dela med ljudstvom ter tolmačil prava načela katoliške in slovenske prosvete. Potem je služil slovesno sv. mašo za žive in rajne ude bralnega društva.

Popoldne je bila v društveni dvorani v Posojilnici svečana proslava tridesetletnega jubileja. Dvorana je bila polna, da ni mogla sprejeti vseh obiskovalcev. Poleg domačinov, ki so bili zbrani v jako velikem številu, so prišli zastopniki katoliških prosvetnih organizacij od Sv. Jurja na Ščavnici, od Sv. Križa pri Ljutomeru, od Sv. Benedikta v Slov. gor., iz Veržaja ter tudi iz drugih krajev. Predsednik društva, g. kaplan Sajovic se je po pozdravnih besedah, ki so vežale navzočim, s hvaležnostjo spominjal umrlih udov in odbornikov društva, zlasti vrlega, za vse dobro vnetega in delavnega Janka Pelcla.

Poslanec dr. Hohnjec je v slavnostnem govoru orisal prosvetno gibanje med slovenskim ljudstvom, koje je med narodom vzbudil naš veliki Slomšek z znanim klicem: »Le bistrimo si glave, ne dremajmo zaspani, rodovom tujim vsi prodani!« Slomšek je uvidel, da bi se duševno spanje našega ljudstva moglo pretvoriti v smrtno spanje, iz katerega se naš narod ne bi probudil nikdar več. Naš mali narod mora živeti od duha. Njega ne more vzdržati ne številnost njegovih članov ne bogastvo, ne materialna sila. O našem ljudstvu velja ono svetopisemsko načelo: »Duh je, ki oživlja«. Duh pa živi poleg milosti od resnice. Zato so vsi pravi prijatelji našega ljudstva, ki so postali dediči prelepih Slomškovih načel, širili med narodom izobrazbo ter so v to svrhu zasnovali primerne in potrebne organizacije.

Dr. Hohnjec je potem obširno razpravljal o zgodovini gornjeradgonskega bralnega društva, ki je bilo ustanovljeno 16. septembra 1894. Številni dopisi v »Slovenskem Gospodarju« dokazujejo, s kako velikimi težavami se je moralo vojskovati mlado društvo. Ni mu samo nasprotovala dosedanja nezavednost širjih ljudskih krogov, marveč še posebno sovraštvo nemškutarjev pod vodstvom znanega orehovskega Bračka. »Slov. Gospodar« je v svojem broju od 4. oktobra 1894 posvetil uvodni članek nasprotnikom gornjeradgonskega bralnega društva. V tem članku piše: »Najbolj se jezi in najbolj hujska proti bralnemu društvu orehovski Bračko. Pri njem je to čisto naravno. Kajti od sedaj naprej je bojni klic: Tu Bračko, tu bralno društvo. Očitnih

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus. 25

Nemi in preplašeni sta obstali ženski ter zrla na sleđove davne, skrivnostne žaloigre. Kdo so pač bili tile ubogi ljudje —? Kaka nesreča jih je doletela —? Kofiko let že leže tu njihove kosti, nepokopane, prebledele in preperete —?

Ino je streslo —.

Ali ni nje in njenih prijateljev, ki so jih uporni mornarji nameravali izpostaviti na tem pustem, negotoljubnem obrežju, — ali ni njih samih čakala morebiti enaka usoda —?

»O, Ine —, Ine —!« je tužno zajavkala Barba, ali od strahu, ali od sočutja, ali iz dolgega časa, kdo ve.

Ine jo je nekaj časa molče poslušala, nato pa je nepotrpežljivo zacepetala.

Kaj je pomagalo javkanje in tugovanje in misel na negotovo bodočnost! Trenutni položaj je zahteval vso krepko voljo in odločnost!

»Molči že vendar, starica!« ji je zapovedala. »Saj nisi otrok! S svojim tarnanjem le še poslabšaš najin že itak dovolj nesrečen položaj!«

Z negotovim, drhtečim glasom je končala. Prav nič tako pogumno ji ni bilo pri srcu, kot so donele njene besede. Oče in njegov prijatelj izgubljeni v pragozdu, Clayton, njihov edini zaščitnik, kdove kj kdove kedaj se vrne —! Sama je z boječo ženicó —.

Brezup se je je loteval —.

Pa treba je bilo vsaj nekaj storiti za brambo.

Kmalu je našla, da imajo vrata tudi znotraj ključavnico. Koj jih je skrbno zaklenila.

Našli sta tudi zapah. Težek je sicer bil za njune slabotne roke, dvajset let ga že ni nihče premaknil in ujedel se je v svojo lego, pa z združenimi močmi sta ga po dolgem trudu končno vendarle položili pred duri.

Nato pa sta sedli in čakali —.

XIV.

Trzan reši življenje svojemu bratrancu Claytonu in gospodični Ini Porter.

Toliko novih in čudnih reči je Trzan tisti dan videl in doživel, da se mu je od samega čudenja že v glavi vrtelo.

Da so neznani ljudje res njegovega rodu, o tem ni dvomil niti najmanj. Seveda mu niso posebno ugajali, ti belokožci. Kolikor je dosedaj videl o njih, mu je rodilo prepričanje, da so prav taki krvoločneži kakor črnici, in hujski ko divje živali.

Vendar pa je opazil, da si niso vsi enaki. Pritlikavi Snake in njegovi tovariši so se odurno obnašali in nasilno, nosili so morilno orožje in so bili vsak hip pripravljeni koga ubiti. Te je sovražil.

Drugi pa, oba stara moža in mlajši v beli obleki ter obe ženski, ti so mu ugajali. Niso nosili grmečega orožja in mirno so se obnašali. Videl je sicer, da je mladi mož pobral samokres, ga skril pod obleko in ga pozneje izročil ženski, ni razumel njihovega obnašanja, pa že samo dejstvo, da so oboroženi mornarji prignali neoborožene ljudi na obal in jim grozili, že to je povedalo bistroumnemu Trzanu, da so eni hudobni, drugi pa dobri. Najbrž so ujetniki, je zasodil. Slične dogodke je videl že med črnici.

Sklenil je, da bo mornarje skrbno opazoval, njihove ujetnike pa branil in jim pomagal, če bo treba.

Za sedaj pa so ga zanimale druge reči.

Predvsem se je čudil, čemu da sta stara moža odšla v džunglo in čemu je šel mlajši za njima.

Da bi se ti beli ljudje utegnili v pragozdu izgubiti ali da bi je utegnili zadeti nesreča, na to seve ni mislil. Zanj je bila pot po džungli prav tako zanesljiva in varna kakor za nas glavna ulica velikega mesta.

Pa vkljub temu je sklenil, da pogleda za njima. Radoveden je bil, beli ljudje so ga zanimali, rad bi bil videl, po kaj so šli v pragozd. Ženski sta bili varni v koči, mornarji so odveslali s čolnom na ladjo. Tu na obali ga trenutno nihče ni potreboval.

Skočil je v veje in pohitel za mladim belokožcem.

Ni ga bilo težko najti.

Iz daljave sem so se še čuli njegovi klici, seveda jih je ujelo le bistro uho Trzanovo, in dovolj razločno sled je tudi pustil za seboj.

Kmalu ga je našel.

Ob deblu je slonel in si brisal potno čelo. Ves zdelan in utrujen je bil.

Trzan je počenil za gosto vejevje in napeto opazoval svojega belega rojaka.

Od časa do časa je še zaklical, pa vedno slabeje in obupneje. Trzan je uganil, da menda kliče tovariša.

Že je hotel stopiti k njemu in mu povedati, da išče v čisto napačni smeri — videl je sled obeh starih mož malo prej v goščavi —, ko zagleda nedaleč v stran rumeno gibčno žival, ki se je plazila proti belokožcu.

Šita je bil, leopard.

Trzan je čul rahlo šuštenje trave in čudil se je, kako da se mladi mož ne gane.

Bračkovih pristašev Slovenci ne bodo spreobrili; pa jih tudi ne marajo, ker jim za take ljudi prav nič ni. A ostalim kmetom, ki so dosedaj okoli blodili, kakor izgubljene ovce, ne vedo, kam bi se obrnili in komu bi verjeli, dajamo to pomisliti: Kaj more Bračko ponujati? Nič. On je sam vesel, če njemu kdo kaj ponudi. On nosi sicer sedaj še svoje slavo okoli, a vse je minljivo na svetu, in tako tudi Bračkova slava. Kakšno zaslombo ima Bračko za prihodnost? Nobene. On se ne more sklicevati na svoje znanosti, ker jih nima; on se ne more sklicevati niti na pošteno voljo, ker volje, kmetu kaj dobrega storiti, dosedaj še ni pokazal. Njegovo delovanje je le kruhohorstvo. Drugače pa je pri bralnem društvu. V njem si podajajo roke duhovni in posvetni gospodje in kmetje. Prvim stoji na strani učenost, slednjim pa znanje kmečkih razmer in potreb. Ti kmetje blagrujejo bralno društvo, ker so razumni in vedo, kako koristno bo bralno društvo delovalo. Ako bi o tem ne bili prepričani, ne bi bili pristopili k društvu. Vi ostali kmetje pa volite sedaj: Tu Bračko, tu bralno društvo!

Kljub vsem velikim potežkočam je društvo med ljudstvom pognalo korenine ter je rastlo in se razvijalo in jačalo. Na občnem zboru 3. februarja 1895 se je ugotovilo, da ima društvo že preko 130 članov ter razpolaga s knjižnico, ki obsega nad 500 knjig. Pri tej priliki je takratni knjižničar, g. kaplan Kosar, ki je že med rajnimi, pa je imel za razvoj društva največje zasluge, pripomnil: »Naj se čitajo knjige ne samo pripovedne, marveč tudi gospodarske vsebine, ker je vsakemu treba izobraženosti v svoji stroki.«

Napredovanje društva je bilo v tesni zvezi z obilnejšim pristopom mladine k društvu. Na občnem zboru leta 1901 se je moglo konstatirati veselo dejstvo, da se je za društvo začela zanimati mladina. In o priliki občnega zbora leta 1903 je »Slov. Gospodar« zapisal: »Posebno so pokazali naši vrli mladeniči in dekleta, kako se zelo zanimajo za bralno društvo in njegovo delovanje. Vera in narodnost danes gibljeta svet, z njima mora računati vsak razsoden človek, nju se mora vsak zavdati.«

Leta 1904, dne 25. septembra je bralno društvo na svečani način obhajalo desetletnico svojega obstoja in dela. Pri tej priliki je bila blagoslovljena društvena zastava. Pri blagoslovlitvi je kumoval dvorni svetnik in državni poslanec dr. Ploj, govor pa je imel sedanji minister prosvete dr. Korošec, ki je bil urednik »Slov. Gospodarja«. Zanimivo je, da je politična oblast v nekdanji državi to zastavo kontumacirala, ker je na njej podoba slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Zastava se ni smela pokazati v javnosti. Še le sedanja država je odstranila ta značilni in škandalozni kontumac.

V poročilu o nadaljnjem razvoju in delovanju društva je dr. Hohnjec omenil ime rajnega Janka Pelca, ki ga je »Slov. Gospodar« v poročilu o proslavi društvene desetletnice imenoval »dušo bralnega društva«. Ta plemeniti mož v kmetijski suknji je v istini bil duša ne samo bralnega društva, marveč vsega narodnega gibanja. S svojimi plemenitimi deli si je zaslužil, da ga ohranimo v hvaležnem spominu ter posnemamo njegovo požrtvovalnost in žilavo delavnost. Slomšek nas opominja: »Kdor svojih prednikov ne časti, njih naslednik biti vreden ni.«

Dr. Hohnjec je končno začrtal naloge društva v sedanjosti in smernice društvenega delovanja. Društvo je

Ali ne čuje —? Nikdar poprej se trzanu šita ni zdel tako neroden pri zalezovanju plena — in vendar se beli človek ni zmenil zanj!

Ne, gotovo ne čuje —!

Šita je skrčil prožni hrbet in se pripravil za skok.

Tedaj pa je zarjovel v gozdu divji, strašni, izzivajoči bojni krik Kršakovega rodu. Džungla je umolknila, ptiči so utihnili, v nemem strahu so se poskrile živali in šita, krvoločni, drzni ropar, je planil skokoma v goščavo in urno izginil s pozorišča.

Claytona pa je stresla smrtna groza. Kri mu je zledenela ob strašnem glasu, lasje so se mu naježili in oči so mu kakor okamenele strmele v kraj, odkoder je glas prišel.

Ni bil strahopetnež, pa če je kedaj kdo v življenju čutil, da mu smrt s svojimi ledenimi prsti sega po srcu, — Cecil Clayton, najstarejši sin lorda Greystoke, jo je tistokrat čutil.

Strašni glas je do skrajnosti napel vse njegove živce. Kako bi pač naj bil siromak vedel, da ga je prav ta strašni glas rešil gotove smrti pod kremplji krvoločnega leoparda — in kako bi naj vedel tudi tu, da je ta grozni, divji glas prišel iz grla njegovega lastnega, pravega bratranca, sina njegovega strica Claytona, ki ga je že zdavnaj imel za mrtvega —.

Večerilo se je, mrak je legal na gosto džunglo.

Claytona so je lotevala malodušnost in negotovost. Ali naj gre še dalje in išče profesorja Porterja in njegovega tovariša ter pri tem sam pogine po noči v džungli, ki gotovo mrgoli roparskih živali, — ali pa bi se vrnil h koči, kjer bi vsaj lahko pomagal Inu in jo branil, če bi bilo treba?

Težko mu je delo, da bi se vrnil brez očeta k njej, pa še huje ga je mučila misel, da je sama in brez varuha v

Pravo
Schicht-ovo milo z znamko „Jelen“
je priljubljeno pri vseh varčnih gospodinjah!
Pravo samo z imenom „Schicht“ in znamko „Jelen“!

izvršilo veliko narodno obrambno delo. Gospod župnik Josip Lončarič, ki je kot kaplan v Gornji Radgoni vneto in vztrajno deloval na društvenem polju, je v svojem pismu bralnemu društvu o priliki njegove tridesetletnice po pravici in brez pretiravanja mogel to trditi: »Št. Ilj na severu in Sv. Peter na vzhodu sta rešila Slovenske gorice.« Ta naloga tudi v bodoče ne bo popolnoma odpadla. Na državnih mejah je treba več narodne zavesti, kakor po drugih krajih, ki ležijo v notranjosti države. Društvo bo torej svojo tradicijsko nalogo moglo in moralo izvršiti naprej.

Državna meja nalaga društvu dolžnost živahnega, urejenega in vsestranskega dela že radi sosesčine drugih držav. Po izobrazbi ljudstva, ki prebiva na meji, sosedje iz drugih držav presojajo kulturno stopnjo celega naroda. Čim višja, globlja in širja bo izobrazba našega ljudstva na meji, tem boljša bo mednarodna sodba o kulturni vrednosti ne samo našega ljudstva, marveč tudi naših bratov proti jugu. In ravno ta ozir na naše hrvatske in srbske brate mora biti za nas nagib, da ne popustimo na polju ljudsko-izobraževalnega dela, marveč da to svoje delo poglobimo in razširimo. Čim višje bomo dvigali svoj narod v prosveti in omiki, tem bolj bo naš zgled naše brate silil k temu, da vzamejo plug prosvete energično v svoje roke, ter začnejo po načrtu, temeljito in dosledno orati ledino ljudske izobrazbe.

Zbrano občinstvo, med katerimi so bile zastopane vse stranke, je govor dr. Hohnjeca sprejelo z velikim in vsestranskim odobravanjem. Predsednica Dekliške zveze, Nežika Osojnik je nato razločno in navdušeno deklamirala pesem, ki jo je za tridesetletni društveni jubilej sestavil g. Matija Zemljč, župnik pri Sv. Tomažu. Govorila sta še tudi g. Jakob Zemljč iz Radencev, ki je pred 30 leti kot mladenič govoril na ustanovnem shodu društva, in g. Janko Čirič, ki je pred leti kot pevovodja požrtvovalno deloval v društvu. Za zabavo občinstva je skrbel društveni pevski zbor, moški in mešani, ki je pod spretnim vodstvom g. Potočnika prelepo zapel celo vrsto pejskih točk. Tudi tamburaški zbor je dobro izvršil svojo nalogo. Cela prireditev je bila dostojna proslava tridesetletnega društvenega jubileja ter je na vse napravila utis, ki je vreden ljudskega kulturnega društva.

J. Blažević:

Rodno in malorodno trte.

Da bi se dokazalo na podlagi demonstrativnega nasa-da razliko v pridelku iz rodni in malorodnih trt, se je upeljal sledeči poizkus:

Od sort: beli peček, črni burgundec, beli rizling, ši-

rokah upornih, divjih mornarjev in v bližini nevarne džungle.

Morebiti pa se je profesor Porter že vrnil s svojim tovarišem —?

Da, skoraj gotovo da se je že vrnil!

Opustil bo torej nepotrebno iskanje, šel bo h koči. Če se morebiti res še nista vrnila, — saj se lahko jutri na vse zgodaj še enkrat odpravi na lov za njima —.

Tako je ugibal Clayton in tema se je delala.

Nazadnje se je odločil, stopil je in opotekajoče se ob štorih in koreninah in butajoč z glavo ob debela zdaj tu zdaj tam je lezel naprej v smeri, ki je mislil da vodi h koči.

Trzan se je čudil.

Mladi belokožec je obrnil hrbet obrežju in koči ter šel v čisto nasprotno stran vedno globlje v džunglo, v smeri proti naselbini črncev Mbonginega rodu.

Mož se mu je zdel nerazumljiv —.

Kdo bo šel v globoko džunglo in v naselbino krvoločnih črncev oborožen s samo sulico —? In niti vaje ni, tako je zasodil Trzan, ko je videl, kako nerodno nosi beli neznanec svoje orožje. In če išče svoja dva tovariša, zakaj ne gre po njuni sledi, ki je dovolj razločno tekla po gozdu malo niže od kraja, kjer sta stala —.

Mladi mož je izgubljen je zasodil Trzan. In žal mu je bilo zanj.

Čudno nagnjenje je čutil za mladega človeka, najbolj mu je ugajal izmed vseh belih ljudi, kar jih je danes videl. Tako si je mislil svoje bele rojake, ko je o njih bral v knjigah, prav take kot je bil mladi mož v beli obleki —.

Kaj bo z njim —?

Trzan je poznal džunglo in vedel, kako je posebno po noči nevarna.

pon (mozlavec) in traminec, kojih večje ali manjše število malorodnih trsov bolj zmanjša pridelek, kakor pri drugih sortah, smo izbrali eden roden in eden maloroden trs ter ju opazovali tri leta na njuno rodnost, odvzeli cepiče od vsakega rodnega, kakor tudi malorodnega trsa in s temi pocepili podlogo Portalis. Podloge za rodne in malorodne vrste zgoraj imenovanih sort izvirajo od enega in istega trsa. Na ta način je vsak vpliv na izid poizkusa popolnoma izključen, tembolj, ker so cepljenke sajene v od-delke, ležeče drug poleg drugega pod enakimi klimatičnimi in zemeljskimi razmerami.

Kakor hitro so začele trte roditi, se je opazala že na zunaj očitna razlika med oddelki; še večjo razliko kažejo številke, ki označujejo težo natrganega grozdja, za dobo od 1908 do 1912 in od 1921 do 1923 in ki so razvidne iz sledeče tabele:

Letnik	Beli peček		Maloroden	
	Roden kg grozdja na 1 ha	l mošta	Roden kg grozdja na 1 ha	l mošta
1908	15.900	11.130	5.104	3.572
1909	14.900	10.480	3.104	2.172
1910	5.333	3.733	381	266
1911	19.238	13.466	7.619	5.333
1912	10.666	7.466	3.047	2.132
1921	15.619	10.933	3.809	2.666
1922	20.952	14.666	4.952	3.466
1923	4.190	2.933	343	240

Letnik	Črni burgundec		Maloroden	
	Roden kg grozdja na 1 ha	l mošta	Roden kg grozdja na 1 ha	l mošta
1908	2.916	6.397	983	727
1919	6.052	4.478	2.333	1.726
1919	4.869	3.603	666	492
1911	—	—	—	—
1912	12.333	9.126	2.000	1.480
1921	8.034	5.945	1.454	1.075
1922	9.788	7.245	2.181	1.673
1923	7.791	5.768	545	403

Kako se bo belokožec branil —? Orožja ni imel razen sulice in te ni znal rabiti, nič ni slišal, nič ni videl —. Dobrodošel plen bo divjim roparicam, če ga ne reši —.

Da, res, glej —! Tamle se plazi Numa, lev, komaj par korakov desno od belokožca —!

Topot je tudi Clayton čul bližajočega se sovražnika. Plašno je zrl v negotovi mrak, da bi ga ugledal.

Tedaj zagrmí čisto blizu njega grozeče rjovenje levovo, da je strahotno odmevalo po tihi džungli.

Mrzel pot je oblil Claytona. S tresočo roko, pa vendar pogumno, je dvignil sulico proti grmovju, odkoder je prišlo rjovenje. Pa vedel je v naprej, da je izgubljen. Kaj je bila slabotna sulica, kaj njegova nevajena roka proti strašni levovi moči —.

Planil bo nanj, še trenutek, pa bo čutil njegovo vročo sapo na licu, njegove strašne kremplje na prsih. Raztrgal ga bo in —.

O Bog, kako težko je umreti zapuščen, pozabljen v divjini, rop krvoločnih živali —.

Nekaj trenutkov je vladal mrtev molk. Clayton je stal nepremičen z dvignjeno sulico, lahno se je tresel.

Rahlo šuštenje v grmičju mu je napovedalo, da se lev premiče. Pripravljaj se je na skok.

Sedaj ga je opazil.

Komaj par metrov je bil oddaljen. Videl je njegovo mogočno, okroglo, grivasto glavo in za njo dolgo gibčno, mišičasto telo, trdo stisnjeno k tlom. Počasi je lezel naprej.

Sedaj se je ustavil, premišljeno in previdno je skrčil zadnje noge pod trebuh, — silna mačka, ki se pripravlja na skok.

(Dalje prihodnjič).

Letnik	Beli rizling		Maloroden	
	Rodni		Rodni	
	kg grozdja	1 mošta	kg grozdja	1 mošta
1908	2.212	1.592	—	—
1909	5.835	4.201	—	—
1910	5.411	3.895	—	—
1911	6.750	4.860	—	—
1912	3.500	6.120	—	—
1921	4.545	3.272	—	—
1922	6.545	4.712	—	—
1923	4.618	3.324	—	—

Letnik	Sipon		Maloroden	
	Rodni		Rodni	
	kg grozdja	1 mošta	kg grozdja	1 mošta
1908	9.650	7.227	5.634	4.224
1909	9.418	7.063	9.566	7.174
1910	9.454	7.090	5.333	3.999
1911	15.090	11.317	5.913	4.434
1912	15.666	11.749	4.000	3.000
1921	23.565	17.674	7.833	5.874
1922	23.303	17.478	10.666	7.999
1923	2.608	1.956	1.900	1.425

Letnik	Rdeči traminec		Maloroden	
	Rodni		Rodni	
	kg grozdja	1 mošta	kg grozdja	1 mošta
1921	10.500	7.245	3.911	2.698
1922	19.000	13.110	8.000	5.520
1923	5.166	3.564	3.318	2.289

Na 1 ha s 8000 trsi dobimo potemtakem tekem 3—8 let poprečno množino mošta pri:

Sorta	100 kg grozdja 1 mošta	Rodni	
		hl	hl
Belem pečku	70	93	24
Črnem burgundcu	74	60	10
Belem rizlingu	72	40	—
Šiponu	75	102	47
Rdečem tramincu	69	79	35

Da zaostaja rizling v rodovitnosti za drugimi sortami, tiči vzrok v tem, da slučajno nismo vzeli cepičev od najbolj rodne trsa. Ta sorta ima v različnih parcelah in na različnih podlogah, kakor Chasselas-Berlandieri, Aramon-Ruprestis, Rip-Berld. in drugih trse, ki so bogatejše obloženi z grozdom, ki niso izbrani, t. j. rodni in malorodni trsi, ki dajo poprečno v letih na 1 ha 60—70 hl in še več mošta.

S skrbno izbiro cepičev najrodovitnejših trt se bi dala količina ravno pri tej sorti za mnogo pomnožiti.

Kako previdni moramo biti pri cepljenju te sorte, kaže tabela malorodnih trt, ki sploh ne rade.

Poizkusi se nadaljujejo, kažejo pa že zdaj veliko gospodarsko važnost, ako smo skrbno izbirali trte, od katerih vzamemo cepiče.

Zanesljive cepiče dobimo, če označimo vsako leto najbolj rodne trse, t. j. od septembra do trgatve, bodisi z volno ali z pločevinastimi znamkami, opremljene z letnikom. Cepiči se odvajajo le od onih trt, katere imajo največ označb in sicer samo tiste cepiče (rozge), ki so rasli na dvoletnem lesu (rezniku in locnu) in vrhutega imajo grozdne peclje od zadnje trgatve.

S pomnoženjem — v našem slučaju s cepljenjem — se dajo nedvomno lastnosti matere rastline prenesti na zarod ali potomce. Nam je dana možnost pomnožiti pridelek malorodnih sort z rodnimi trtami in zboljšati njihovo kulturo v večji meri, kakor se je to zgodilo od sedaj. Posebno bi se naj v tej smeri postopalo pri našem starem domačem šiponu, ki kaže veliko trsov z neenakimi jagodami in redkimi grozdi. Vinogradniki so mišljenja, da je to povzročil le samo mimogrede slabi cvet. Prikazen je tu in je ne upoštevajo. Čeravno v marsikaterih letih vpliva vreme na rodovitnost trt in so podvrženi temu vplivu tudi rodni trsi, vodi vendar natančnejše opazovanje prekmalu do prepričanja, da trs z zgoraj imenovanimi lastnostmi ostane leto za leto enak.

Razume se torej, zakaj se najdejo v dobrih letih poleg bogato obloženih trsov tudi taki z lepim in močnim lesom, pa z malo, redkim in večinoma malojagodnatim, brezpečkastim grozdom. Enako lastnost opažamo pri renskem rizlingu (krnjev grozd, Grobe-Grob-Rizling), črnem burgundcu, rulandcu in drugih, čigar pridelek ni povsod zadovoljiv.

Iz navedenih števil je dokazano, da vpliva podloga, cepljena s cepičem od rodovitega trsa, ugodno na kvaliteto in kvantiteto pridelka in obratno, in dasiravno vpliva v istem smislu rodovitnost zemlje in način obdelovanja vinograda, je vendar skrbna izbira cepičev in pomnoženje rodovitnih trt potom cepljenja glavni pogoj za dobička nosno vinarstvo.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Pašič—Pribečevići pristaši proti sedanji vladi niso opozicija v evropsko-kulturnem pomenu besede, ampak prava zarotniška družba, ki navaja svoje pristaše v državni službi k neposlušnosti in kljubovalnosti, povzroča nemire, širi najrazličnejše laži, oborožuje svoje pristaše ter vzdržuje končno še zveze z različni raz-

bojniki po južni Srbiji, da bi na kakšen koli način omajala položaj vlade. Zadnjič se je zgodil slučaj, da so kačaki ali razbojniki ujeli srezkega načelnika iz Djakovice ter zahtevajo sedaj zanj visoko odkupnino. Da so ti razbojniki v gotovi zvezi s Pašičevimi radikali, je razvidno iz tega, ker je hotela prejšnja vlada postaviti v Djakovici za župana nekega Čazim Cura, ki je sorodnik zloglasnega arnautskega hajduka Bajram Cura. S to namestitvijo z nastopom sedanje vlade seveda ni bilo nič, Čazim Cur je šel med hajduke in danes pač po hajduško služi Pašičevi politiki.

Pašičevci zavlačujejo z lažmi tudi sklenjeno spolnitev vlade s hrvatskimi poslanci, ki bi — kakor je znano — prevzeli štiri ministrske sedeže. Z lažmi in zvižgami se skuša prepričati krono, da bi bili republikanci v vladi silno nevarni za obstoj monarhije. To seveda ne bo zalego, ker imamo v Evropi vse polno primerov, da so v monarhističnih državah republikanci člani vlad in da imajo, kakor v Angliji, celo vladna predststva.

V pondeljek se je sestel finančni odbor, da najde kritja za izvedbo vladnih sklepov v prid invalidov, upokojencev, uradnikov itd. Ker so pa vsi odbori sestavljeni še od poprej, brez Hrvatov in ob premoči Pašičev in Pribečevićev pristašev, je gotovo, da bodo ti napeli vse sile, da preprečijo vladne ukrepe, pa naj so ti še tako nujni ter namenjeni še tako potrebnim.

BOLGARIJA.

Poboji med makedonskimi komiti se nadaljujejo. Nadaljujejo se pa tudi od strani bolgarske vlade najhujša preganjanja zemljoradnikov in delavcev. Nekateri bolgarski vladni listi so začeli naenkrat pisati, da je kriv smrti komitskega voditelja Aleksandrova hrvatski Radič, češ, da ni hotel z njim sodelovati, ampak je šel v Moskvo in je tam boljševeke nahujskal proti njemu. S tem sami Bolgari zavračajo radikalne in policajdemokratske laži, da je bil Radič zaveznik bolgarskih in makedonskih komitov.

NEMČIJA

vstopi najbrž v najkrajšem času v Društvo narodov. Zapreke delajo seveda nacionalisti s svojimi pretiranimi zahtevami. Nemčija bi dobila sedež tudi v takozvanem svetu Društva narodov.

DRŽAVLJANSKA VOJNA NA KITAJSKEM

zavzema vedno večji razmah. Japonska podpira makedonskega generala, ki prodira proti Peking s tem, da dovoljuje prevoz njegovih čet po svojem ozemlju. Mukdenski general Čangsolin je izjavil konzulom tujih držav v Mukdenu, da bo ščitil premoženje in življenje Evropejcev. Opozoril je konzule, da bo pričel bombardirati glavni stan nasprotnih čet v Čingvantanu, vsled česar naj vsi Evropejci zapuste ta kraj. Dalje je pozval tuje bojne ladje, da zapuste pristanišče v Šankhajvanu, ker bo pričel tudi to pristanišče bombardirati. Končno je izjavil general Čangsolin, da se bori za svoje osebno varnost in pa za blagor Mandžurije.

ZA SVETOVNI MIR.

Francoski zastopnik Pavel Boncour je stavil v komisiji, ki izdeluje načrt o obveznem razsodništvu, jako zanimiv predlog. Po tem predlogu bo Društvo narodov v vsakem slučaju razsodilo, ali sme kakšna država vršiti obveznosti, ki jih pogodbeno ima napram drugi državi, ali ne, ako gre namreč za pomoč v slučaju vojske. Če bo Društvo narodov kakšno državo proglasilo kot napadalno, ji druga ne bo smela pomagati, četudi bi se bila pogodbeno v to obvezala. To bi bil prvi korak k enotni zvezi evropskih držav in bi dosedanje zveze ali antante odpadle.

PROSVETNA ZVEZA V MARIBORU.

Minil je poletni čas javnih prireditev in zunanjih manifestacij. Za nami so veličastni mladinski dnevi v Mariboru in I. Marijanski kongres v Ljubljani. Posejana so bila semena verske obnove in prosvetno-kulturnega preporoda, ki sedaj čakajo, da vzklije iz njih rodovitni sad za vse slovenski narod. Naši preosnovitveni programi ne smejo biti zgolj predmet trenutnega zunanega navdušenja; preiti nam morajo globoko v dušo, naše ganutje in čuvstvenost mora biti polno teh klenih zrn, sicer je vse naše delo ničevno, preračunano za množico, srce in razum pa o tem nič ne izvesta.

Sedaj sledi čas mirnega preudarka in dejanska izvedba napravljanih in sprejetih načrtov. Zato so poklicani v prvi vrsti vsa naša prosvetna in izobraževalna društva, naše čitalnice in knjižnice. Obračunati moramo s starim bahaštvom: glejte, koliko društev imamo, koliko članov je v njih, ko na drugi strani predobro vemo, da mnogo teh društev deluje samo s tem, da priredi obvezen občni zbor, potem pa sledi dolga praznina in prav nič več. Druga društva smatrajo zopet za svojo glavno dolžnost, da prirede nekaj gledaliških iger na leto, kakšno veselico, resničnega, kulturnega in izobraževalnega dela pa je opaziti le malo. Hvala Bogu, da so taka društva prav redka, skoro izjeme, a zato še nikakor ne smemo pred njimi zatistiti oči. Tako društva so bila morda dobra in umestna v dobi rodoljubstva in narodnega slogaštva, a današnji čas se pa čisto drugače kliče! — Društveni mehanizem je mrtev, besedo ima osebnost, življenska potreba srca posameznika združuje občestvene krožke. Društva morajo ustvarjati med Slovenci kulturo družine in poduhovljenje vsega življenja. Kjer se to godi, kjer voditelj razume tok narodne duše, tam ni tožb, da društvo več ne vleče, da ni zanimanja in kar je še takih izgovorov. Gotovo, nihče ne oporeka, da so tu in tam vsled krajevnih prilik in razmer silne težave za društveno življenje in na prvi mah skoro ne-

premostljive. Vendar tudi tu ne sme nihče reči že kar vnaprej: pri nas ne gre, je popolnoma nemogoče. Dr. J. Ev. Krek, ki mu nihče ne more ugovarjati, da ne bi bil naš najboljši in najinteligentnejši ljudskoprosvetni delavec, je dejal ob vseh takih prilikah: »Začeti je treba, to je vsa skrivnost« in »kjer je kaka reč potrebna, tam je tudi mogoča«, sam pa nam je bil živ vzgled tega trditelja. Seveda, on pa ni tega le pravil in pridigal drugim, temveč je bil prvi, ki je uresničeval svoj nauk: »Če dobimo človeka na cesti, ki bo rekel »Dober dan«, odgovori mu »Bog daj«, a tretja beseda mora že biti agitacija za našo stvar.« Storimo tako — pa prav nesebično in brez profitarstva — in vsa naša društva bodo oživila, dobila bodo naravnost mladinsko dušo. Odslej mora iti naše prosvetno delo za notranjim doživljanjem človeka, pokazati mora, da mu ni le do zunanjih oblik. Prosveto, izobrazbo ne smemo zamenjavati in istoveliti z nacionalističnim znanjem. Svet misli, da je prosvetljen, izobražen že oni, ki zna čitati časopise, ki ve povedati nekaj o gospodarstvu, politiki, gledališču, muziki itd. ter se je naučil morda kakšnih posebnih vednosti iz te ali one učne knjige. Mi se temu mnenju ne moremo in ne smemo pridružiti. Vse to so suha znanja. Resnična izobrazba pa meri in grabi na globoko, ali kakor pravi slovit Anton Schönbach: izobrazba nas napravi zrele in proste, znanje ne. Znanje je hlapec, njegova gospodarica pa je prosveta. Zato: v naša društva s kulturo srca in duše!

Pregledniške pole naj zaostala društva točno izpolnijo in jih takoj vrnejo Prosvetni zvezi. Za bližnji občni zbor zveze (v novembru) rabimo natančno društveno statistiko, ki pa je brez pregledniških pol ni mogoče sestaviti. Prosimo, da vsi društveni odbori to upoštevajo in nam ne napravljajo z izterjevanjem pol nepotrebnega dela. Točnost in red!

Društveni občni zbor naj skličejo v septembru in oktobru vsa ona društva, ki letos ali celo več let, še niso imela občnega zbora. Prepis zapisnika pošljite Prosvetni zvezi. Društva, zavedajte se, da morate imeti red v svojem hiševanju in da čas zahteva resnega, obilnega dela!

Poslovnika še nima mnogo društev. Nerazumljivo nam je, kako morajo biti društveni odbori tako vztrajni v svoji stari veri, da bo društvo napredovalo in raslo, čeravno zametuje vse nasvete in prošnje svoje centrale. Brez Poslovnika, ki stane izvod le 6 D, ni mogoče pravega in smotnega dela v društvu! Poslovnik mora preiti v vsako društvo!

Ali že mislite na občni zbor Prosvetne zveze, ki bo koncem novembra v Mariboru? Koga boste poslali? Vsako društvo pošlje za vsakih začetih 50 članov po enega zastopnika, ki mora imeti pismo pooblastilo društvenega odbora. Letošnji zvezin občni zbor mora biti naš prosvetni parlament, vsako včlanjeno društvo mora biti zastopano. Naj se pokaže, kje je delo in trdna volja, kje pa malobrižnost in nezanimanje.

Naročili še niste enotnih poslovnih knjig za društvo, zato sklenite pri odborovi seji, kedaj jih naročite. Društva, ki so pričela te knjige uporabljati, izrekajo zvezi hvalo in priznanje za tako praktične in primerne društvene poslovne knjige, ki stanejo 79 D ali 103.80 D s poštnino vred, kakšen je pač obseg.

Članarino 25 D za leto 1924 še ni poravnalo nekaj društev. Prosimo, da poravnajo ta dolg brez neljube terjatve.

Predsedstvo Prosvetne zveze v Mariboru.

Prireditve.

Mladinska slovesnost v Št. Ilju v Slov. gor. Pred dobrim letom (dne 24. VI. 1923) zgradil si je slovenski Orel gnezdo na najsevernejši točki domovine, v lepem, a vedno ogroženem Št. Ilju v Slov. gor. Skozi celo leto je četa naših fantov zahajala v Slovenski dom in se tam izobraževala. Na društveno dvorano so bili pa naši Orli navedeni tudi glede telovadbe. Da niso mogli tam telovaditi tako, kakor bi radi, je pač umevno. Pričeli so torej misliti na svojo lastno telovadnico. Zaprošili so občinski odbor domače občine za telovadnico, kjer se je netilo nekdanj sovražstvo do našega naroda in so se kovali zlobni načrti proti vsemu, kar je bilo slovensko in katoliško. Bila je to telovadnica nemških Turnerjev, ob enem protestantovski tempelj in prižnica zloglasnega Mahnerta, odkoder so podivjani nemški »burš« napadli leta 1910 naše domačine povodom otvoritve Slovenskega doma. Ko so ob prevratu morali Nemci izročiti poslopje tukajšnji občini, je to gnezdo zadela huda usoda. Ostale so še samo stene in streha. Pa naši fantje se niso ustrašili! Z vsem ognjem so se vrgli na delo, zbirali prispevke, les in vse potrebno skozi več kot pol leta in iz zapuščenega protestantovskega nemškega brloga je nastala čedna orlovska telovadnica. Uspeh svojega neumornega dela in slovesno otvoritev telovadnice proslavi šentiljska mladina z javno prireditvijo v nedeljo, dne 5. oktobra t. l. Že danes opozarjamo vse narodno misleče kroge od blizu in daleč, posebno še Mariborčane, da pohite na ta dan v obmejni Št. Ilj k tej izredni slovesnosti. Spored objavimo prihodnjč. — Pripravljali odbor.

Orel Slov. Bistrica priredi v nedeljo, dne 28. t. m., popoldne ob 3. uri, v dvorani Okrajne hranilnice telovadno akademijo s prav lepim sporedom! Vsi prijatelji orlovstva iskren ovabljeni! Bog živi!

Konjiški katoliški društveni dom. Preteklo nedeljo, 21. septembra, je bila blagoslovitev in otvoritev katoliškega društvenega doma. S tem je bila položena krona na delo, dovršeno od ljudske zavednosti in požrtvovalnosti. Kar drugod traja leta in leta, se je v Konjicah izvršilo v primeroma kratkem času. Ko je bil storjen sklep, da se postavi društveni dom ter bil sprejet načrt za gradbo, se je

takoj začelo z delom in z zgledno požrtvovalnostjo in delavnostjo vseh ljudskih krogov je društveni dom bil postavljen v neverjetno kratkem času. V tem oziru Konjicam vsa čast! Preteklo nedeljo je ljudstvo moglo s ponosom gledati na delo svojega truda in svoje žrtvoljubnosti. Društveni dom, kateremu je treba iskati para, je dovršen ter je odprl svoje prostore za prosvetno delo med ljudstvom. Ljudstvo je v velikem številu prisostvovalo temu svečanemu činu. V cerkvi je imel slovesnosti primerno pridigo g. vseučilišni profesor dr. Slavič iz Ljubljane. Slovesno sv. mašo je ob veliki asistenci daroval mil. g. arhidijakon Hrstelj. Po končanem sv. opravilu se je dolga spreval pomikal proti društvenemu domu, kjer je g. arhidijakon opravil obširne obrede blagoslovitve. Po dovršeni blagoslovitvi je g. arhidijakon otvoril svečanostno zborovanje. Pozdravil je vse došle, zlasti famulijo Windischgrätzovo, ki je za društveni dom veliko storila in veliko darovala, ter je vsem, ki so količkaj storili in darovali za novo hišo ljudske prosvete, sporočil najiskrenejšo zahvalo. Vodstvo svečanostnega zborovanja je prevzel Mat. Napotnik, predsednik izobraževalnega društva. Govorila sta poslanec dr. Hohnje in predsednik Orlovske podzveze dr. Basaj. Popoldne po večernicah je bila akademija. Obširni prostori društvenega doma so bili napolnjeni. Konjiški Orlji in Orlice so prav lepo in slikovito proizvajali proste vaje. Društveni pevski zbor, moški in mešani, je prav dobro zapel nekaj pevskih komadov ter za to sprejel splošno odobravanje. Bil je dan, ki bo ostal s svetlimi črkami zabeležen v zgodovini ljudsko-prosvetnega dela v Konjicah.

Občni zbor Katoliškega prosvetnega društva v Celju bo v torek, dne 30. t. m., ob 8. uri zvečer v tajništvu SLS (hotel »Beli vol«).

Polzela. Podružnica Udruženja vojnih invalidov priredi v nedeljo, dne 28. t. m., ob štirih popoldne, vinski trgatav v prostorih g. Cizeja. Sodeluje tamburaški zbor abstinentnega kluba. Ker je čisti dobiček namenjen v prid vojnim invalidom, vdovam in sirotam, si vsi prijatelji in dobrotniki invalidov vabijo, da se udeležijo te prireditve v obilnem številu!

Sv. Pavel pri Preboldu. V nedeljo, dne 28. t. m., priredi naš Orel zanimivo igro »Črnošolec« v Društvenem domu ob treh popoldne. Učjudn povabljeni domačini in tudi sosedje!

Sv. Andraž pri Velenju. V nedeljo, dne 28. septembra 1924 priredi andražsko prosvetno društvo operni komad »Kovačev študent« ob 3. uri popoldne pod Jelovskim kozolcem. Ta igra je za podeželski oder nekaj izvanrednega in pogumnega, pa vsi pričakujemo lep užitek in mnogo obiska. Razen tega pa so tudi pevske točke tako izbrane, da bodo vsakega presenetile.

Tedenske novice.

Naši župani. Izvoljeni so sledeči župani, pristasi SLS: v Pletterjah Martin Kink, v Mozirju-okolica Franjo Strucelj, v Okoškem Franc Flor, v Brengovi Ferdinand Anžel, v Gradišču Franc Krampl, pri Sv. Barbari v Halozah Janez Kranjc, v Šikoli Franc Trčko, v Frajhamu Mat. Ačko, v Kalšah Anton Pliberšek, pri Sv. Martinu na Poh. Ivan Strehar, v Oslju Anton Podvršnik, v Smrečnem Jožef Ačko.

Duhovniške vesti. Slovenska kapucinska pokrajina je dobila novega provincijala v odlični in obče spoštovani osebnosti dosedanjega superiorja v Studencih pri Mariboru g. p. Lina Prah. G. Linus bo odšel kot provincijal v Celje, v Studence pa pride za gvardijana g. p. Kamil Požar. Znani g. p. Ladislav Hazemali odide iz Studencev v Ptuj, kjer bodo začeli kapucini z novo naselbino. — Dosedanji kaplan pri Sv. Miklavžu pri Ormožu g. Guček je prestavljen v Središče.

Nepotreben krik. Policajdemokratski prosvetni minister Pribečević je hotel po nasvetih dr. Žerjave vso našo šolsko mladino nagnati v sokolski tabor. 25. julija t. l. izdal Pribečević naredbo, s katero je prepovedal profesorjem in učencem vstop v kako drugo telovadno organizacijo razven v Sokola. Po tej naredbi so policajdemokratski šolniki silili mladino v sokolske vrste in napovedovali Orlu smrtni suneč. Zgoraj omenjeno Pribečevićevo naredbo je sedanji naučni minister dr. Korosec razveljavil in šolska mladina lahko pristopi čisto prosto: ali k Orlu ali k Sokolu. Radi razveljavljanja Pribečevićeve naredbe sedaj na vso moč tulijo slovenski policajdemokratje po Žerjavovem »Jutru« in »Domovini«. Hvala Bogu, da se za policajdemokratski vik nikdo več ne zmeni v Sloveniji.

Mariborske novice. Občinske volitve v obmejnem Mariboru, na kojih izid je vse v Sloveniji in v Avstriji čakalo z veliko napetostjo, so končane s popolno zmago za Slovence. Sicer so Nemci in nemškutarji vse storili, da bi prišli v občinski svet v čim večjem številu, a njihova naka se jim je ob zavednosti slovenskih volilcev popolnoma razbila. V Narodni blok združene slovenske stranke so dobile 2405 glasov (32 odbornikov), socialni demokratje 960 glasov (4 odbornike), Nemci 994 glasov (4 odbornike), komunisti 192 glasov (1 odbornika). Slovenci imajo torej absolutno večino in Nemci ne bodo v Mariboru pri občinskih volitvah nikdar več nastopili pod svojo lastno nemško firmo. Volitve so se vršile povsem mirno, dostojno in brez pritiska. Ko se je zazvedelo po Mariboru o izidu, se je oprijelo Slovencev veliko navdušenje in čuli so se radostni vzkliti: »Živel slovenski Maribor!« — Samostan šolskih sester v Mariboru. Dne 2. oktobra t. l., to je prihodnji četrtek, bodo presvetili škof dr. Andrej Karlin blagoslovili dva nova zvona za cerkev čč. šolskih sester ob pol štirih popoldne. Pripeljali bodo iz tvrdke »Zvonoglaso« zvona dne 1. oktobra popoldne. Vsi prijatelji in dobrotniki samostana so prav iskreno vabljeni, da se udeležijo te lepe slovesnosti. — Krekova posojilnica v Mariboru

vabi vse naše somišljenike, posebno delavce, da nalagajo svoje prihranke pri njej. Uradne ure so ob sobotah od 3. do 5. ure popoldne in ob nedeljah od 9. do 11. ure popoldne. Delavci, ako hočete socialno dvigniti svoj stan, ga morate najprvo gospodarsko dvigniti. Zato denar v svojo posojilnico! — Živinski sejmi se vršijo v Mariboru redno vsak drugi in četrti terek v mesecu.

Dve novici od severne meje. V Špilju je trčil zjutranji brzovlak, ki je vozil iz Maribora proti Gradcu, ob vagone po postaji se premikajočega tovornega vlaka. Nekaj vagonov je poškodovanih in 5 oseb na lahko ranjenih. — Še neodkriti roparski napadalec. Od St. Lenarta v Slov. goricah smo prejeli: V noči od 21. na 22. t. m. je bil 37 letni Vinko Kinkl, posestnik v Partinju, napaden na cesti med St. Lenartom in Sv. Trojico. Napadalec je lopnil Kinkla s tako silo po glavi, da se je ta zgrudil pri priči nezavesten na tla. Kinkl je še dobil več udarcev in je obležal v nezavesti celih 8 ur. Drugi dan po napadu je bil prepeljan v mariborsko bolnico, kjer so dognali, da je roparski napadalec prebil ubogi žrtvi lobanjo in dvakrat zlomil desno reko ter mu izbil 5 zob. Nezvestnega je oropal popolnoma in ga pustil ležati na licu mesta v samih hlačah in srajci.

Cerkvena slovesnost v Razvanju. V soboto ob pol 8. uri zjutraj bo naša popolnoma prenovljena cerkev na novo blagoslovljena. Prihodnjo nedeljo, dne 28. septembra pa homo slovesno obhajali sv. Mihaela z dvojno službo božjo ob 7. in 10. uri; po poznem opravilu blagoslovljenje jabolke in križa na zvoniku. Častilci sv. Mihaela, pridite!

Zanimivosti od Sv. Martina pri Vurbergu. Pretekli terek, dne 16. t. m., je bil dan veselja za našo župnijo. Obiskal nas je prevzvišeni škof dr. Karlin, ki je prišel delit zakrament sv. birme. Naše ljudstvo je kar tekmovalo med seboj, v kateri občini bi napravili lepši slavalok. Eden najlepših in tudi modernih slavalokov je bil nekoliko pred cerkvijo, kjer so pozdravile naše organizacije vladiko. V imenu cele župnije je pozdravil prevzvišenega domači vč. g. župnik, v imenu Orla in Mladenške Marijine družbe predsednik tukajšnjega orlovskega odseka; v imenu birmancev ena učenka in v imenu Dekliške Marijine družbe njena podpredsednica. Pri glavni sv. maši so prejeli člani tukajšnjih organizacij iz rok prevzvišenega sv. obhajilo, kar je naredilo na vse navzoče lep utis. — Zadnjo nedeljo pa nam je priredil naš Orel lepo igro »Domen.« Igralci so svoje vloge dobro rešili. — Dobili smo novega voditelja na tukajšnji šoli v osebi g. učitelja Franja Čuček. Mož se prav rad postavlja s sokolskim znakom. G. učitelj, ako hočete, da Vam bodo starši zapuili svoje otroke, tedaj stran z znakom svobodomiselnosti, protiverske organizacije!

Novice iz Tinja na Pohorju. Umrl je dne 16. t. m. mladenič, edini sin iz ugledne družine v Radkovcu — Jernej Šega, na jetiki. N. v m. p. Dragim staršem naše sožalje! — Za župana je zopet izvoljen Janez Ferik — zvest pristasi SLS, ki že 18 let načeljuje občini. —

Poroka. Preteklo nedeljo se je poročil v Ptuj ekonom in znani gospodarski sotrudnik »Slov. Gospodarja«, g. Vekoslav Štampar z gđ. Anico Fekonja, diplomirano babico. Poroki sta prisostvovala kot priči trgovci g. Alojzij Senčar in učitelj g. Valentin Kajnih, oba iz Ptuja. Novoporočencema iskreno častitamo!

Podpisano pojasnilo od Sv. Barbare v Halozah. Ker se po občini širijo neutemeljene govorice, kakor da bi podpisani nosil kake krivdo v zadevi znane škarpe v »varošu«, naj izve prizadeta javnost sledečo resnico: Meseca februarja 1923 je dala gospa Reicher-Bračič zagraditi na poziv v »Slovenskem Gospodarju« svoj del škarpe, na kar je podpisani kot občinski odbornik opozoril opetovano g. župana v njegovi uradnici in tudi v javnem lokalni, naj da občina zagraditi še ostali del škarpe, ki pripada občini, ako pa isti del škarpe ni občinski, naj ga vendar občina zagradi na račun gospe Reicher-Bračič. G. župan pa je, ne ve se iz kakega razloga, celo zadevo odlašal, čez par dni pa se je pripetila znana nesreča. Pri tozadevnih občinskih sejah se je večina odbornikov izrekla, da občina ne nosi nobene krivde na tem, da si je g. dr. Jenko pri padcu raz škarpo natri nogo, tudi ne plača nobene odškodnine, ampak stranke, ki so isti den rabile g. zdravnika, mu naj povrnejo škodo. Z ozirom na to razpoloženje večine odbornikov ni stvil podpisani predloga, da naj občina plača od g. dr. Jenkota zahtevano svoto v znesku 5000 din. Pa če bi tudi stvil tak predlog za mirno poravnavo, ki bi morda dobil večino, se je bilo bati, da bi gotovi elementi

naknadno podpisaneu podtikali krivdo, češ, da je oškodoval občinsko blagajno za 5000 dinarjev, kajti ako bi občina nastopila pot procesa z g. dr. Jenkotom, bi pravdo prej ali slej dobila. Sodnija pa je govorila drugačno, za občinsko blagajno usodepolno besedo. Tedaj ako bi se nasveti podpisanega od merodajnega faktorja v občini upoštevali, bi si sedaj občina prihranila 25.000 dinarjev, ki jih mora sedaj v tej žalostni zadevi platiti. — Janez Vogrin, župnik.

Novice iz Svetinj pri Ormožu. Pretekli četrtek si je g. minister Sušnik ogledal delo naše nove železnice, ki prav lepo napreduje. Obljubil je, da bo oddana proga prometu koncem meseca oktobra. Pod prejšnjo vlado ni bilo kredita in so morali razni gospodje mesec za mesecem romati v Beograd, da so zopet izprosili kredit, a danes tega ni treba več; tudi napredek! Pod staro vlado bi se začeli dobiti menda šele okrog leta 1934. — Tukajšnje katoliško slovensko prosvetno društvo vprizori v nedeljo, dne 28. t. m., igro »Begunka.« Društvo bo s tem zaključilo letošnje predstave, zato vas vabi, da se te zadnje udeležite v prav obilnem številu. Sodeluje svetinjska godba. Začetek točno ob pol štirih popoldne pri g. Francu Weberju v Ivanjkovcih. Bog živil!

Novice od Sv. Jerneja v Ločah. Dne 30. septembra je obhajala šentjernejska dekliška Marijina družba 20-letnico svojega obstanka. Za proslavo te slovesnosti je priredila družba igro »Roka božja«, ki je nad vse lepo izpadla. Pred igro je pozdravila zbrane družbenica Ivanka ter v lepem govoru pohvalila dekle, ki v Marijini družbi slede zgledu svojega najvišjega vzora — presveti Devici.

Smrt znanega moža. Iz Zreč poročajo: G. Kračun M., posestnik, je kot obrtnik znan daleč po svetu. Odšel je v Celje v bolnišnico, iskat zgubljenega zdravja, a na žalost je našel tam smrt. Bil je izredno skrben gospodar, ljubezniv sosed, občinski odbornik, načelnik pri nadzorstvu hranilnice in posojilnice. Svoje gostoljubne prostore je radevoljno prepuščal za naša zborovanja. Telesne ostanke smo prepeljali v Zreče. Svoječasno je prebival v Vojniku. Tu je bil pri poroki. Danes ga je tam na trgu pričakala godba z žalostinko, enako so se od njega poslovili pevci. Ko se je spreval pomikal svoji Višnjoves, je od občinskega urada odposlanec na krsto položil venec. Na Frankolovem, kjer je pokojnik zagledal luč sveta in je kot tamnošnji posestnik dal znaten znesek za nove zvonove, so spreval obustavili hvaležni prebivalci ter se v osebi zastopnika poslovili od svojega dobrotnika, pevski zbor in zvonovi so zapeli žalostinke. Potoma so se sprevalu pridružili ognjegasci iz Konjic in drugi sosed. Ob grobu se je za nas od pokojnika poslovil mil. g. arhidijakon Hrstelj, nam pa dajal primerne nauke. Rajnemu občanu svetila večna luč!

Zanimivost iz Konjic. Če stopaš po našem trgu, gledaš ob jarku Trebniku hiše, kakor da bi bile še nove. Niso ravno nove. Stare so nekaj čez sto let. Njihove slamnate prednice je dne 7. julija 1786 po 2. uri popoldne vpepelil ogenj. Preostala je samo cerkev, župnišče, bivališče duhovnika beneficijata (Stmšek) in pa »Jakl.« Ob času požara je po državni cesti skoz trg iz taborišča korakalo vojaštvo regimenta Thurn. Ime Jakl so torej poznali že pradedeki. Tudi to hišo je plamen oblizal. Rdečega petelina na strehi smo gledali pred dobrim desetletjem. A hišo bivšega beneficijata, t. j. dosedanjega mežnarja, so letos razrušili s temeljem vred. Na starem selišču so postavili novo stavbo in jo zvezali z Društvenim domom.

Anton Turnšek. Včeraj je bil v Rečici v Savinjski dolini pokopan tamošnji trgovec in posestnik Ant. Turnšek. Bil je vrl in ugleden član naše stranke, za katero je neumorno deloval, dokler ga niso kap in njene posledice vrgle na bolniško posteljo. Rajni Turnšek je bil mož plemenitega srca, odločno krščanskega in slovenskega mišljenja, mož nepopustljive odločnosti in vztrajne delavnosti. Bog mu bodi plačnik za njegova dobra dela! Pokoj njegovi duši! Njegovi obitelji naše sožalje!

Izid občinskih volitev v sodnem okraju Rogatec dne 21. septembra: Samo lista SLS je bila vložena v sledečih občinah: Rajnkovec, Nimno, Brestovec, Spodnje Sečovo, okolica Slatina (leta 1921 SLS 9, socialisti 7 odbornikov), Sv. Mohor, Plat (župnija Sv. Križ na Slatini), Sv. Rok ob Sotli in Stoprce. Sv. Florjan SLS 28 glasov, Kmečka zveza 10 slovenska kmečka stranka 90; Donačka gora: SLS 5, napredna lista 7, skupina župana Beleta 5 odbornikov; Sv. Katarina samo lista SKS; Rogaska Slatina: gospodarska lista 35 (2), zdraviliška lista 38 (3), neodvisna domača lista 33 (2); Tekačevo: SLS 10 (1), skupna lista 26 (3), kmečko-delavska zveza 17 (3); Sv. Trojica pri Slatini: SLS 21 (2), gospodarska stranka 41 (5); v občini Kočice sta bili vloženi samo dve naš listi (SLS in SKZ); v občini Nadole sta bili dve naši listi prepozno vloženi in se volitve ponovno razpišejo. Podatkov še nimamo iz občin: Črmožiše, Dobrina, Kostivnica, Rogatec, Dešno in Zetale.

Po občinskih volitvah pri Sv. Florjanu ob Boču. — Dne 21. septembra sta legla na našo župnijsko mrak in tema, in malo upanja je, da bi se kedaj pri nas zjasnilo. Od 128 volilcev, ki so se svoje volilne pravice posluževali, jih je 90 odstotkov vrglo svoje glasove v škrinjico skupine Perkovič. Trije prijatelji ljudstva so, ki preklinjajo to temo nad Florjansko dolino: prvi je župan Anton Perkovič, ki po krumah in kletih zabavlja in rovari proti SLS in je v vseh izvenflorjanskih občinah znan kot največji zgagar; drugi je potuhnjenece prve vrste, ki po svojem predvojnem mišljenju spada v Nemško Avstrijo; tretji pa je vredni naslednik tistega pri-vandranca, ki se je z groši naših župljanov obogatil. Dokler bodo ter političnim sleparjem volilci tako slepo sledili, se župnija Sv. Florjana ne bo dvignila iz globoke jame sramote, v katero je padalo v pričo vseh katoliško-zavednih občin cele Slovenije. — Katoliški volilci florjanske župnije.

Za pravo vsebino in kakovost

ASPIRIN 0,5

preiskušanih aspirinovih tablet "Bayer"

jamči samo originalni zavoj (ploščati kartoni s 6 ali 20 tabletami) z modro-belo-rdečo varstveno znamko. V lastnem interesu odklanjajte vse druge zavoj.

Zopet bi rad brcal. Iz Globokega pri Brežicah poročajo: Maš samostojno odžagani Ivo Urek se po zaslugi, katero mu tu in tam zaslužno prismoli »Slov. Gospodar«, pomiri za dobrih 14 dni. Kakor hitro pa misli, da so ljudje pozabili, kako je bilo z njegovo žalostno zadevo na Malem vrhu, pa začne zopet brcati in rovariti na vse strani. Sedaj nima drugega, pa se je lotil prav po svoji izdajalski navadi ovaduštva, a to seve na napačen naslov. Ker je bil sam svoj čas kot poslanec in žalibog podpredsednik skupščine korupcionist — da govorimo po srbski — prvega stepena, se silno boji sprejetja zakona o korupciji. Ker je pa Ivo Urek sedaj slabo poučen o političnem položaju, je še vedno mnenja, da odločujejo v Beogradu njega vredni korupcionisti — mi veljaki in bivši radikalni ministri kot na primer Lazar Marković. Na Markovića, po katerem najbolj lo-pajo sedanji vladni poštenjaki radi korupcije, se Ivo Urek še vedno obrača pismenim putem. Ravno glede Urekovih ovadustev na Markovića je »Slovenec« popolnoma pravilno beležil, ko poroča o Urek-Markovičevi zlahti tele zanimivosti: »Bivši poslanec Samostojne Iv. Urek se laval po gostilnah, da je naznanil dr. Lazi Markoviču v Beograd, kako govorijo na shodih SLS naši poslanci proti Markoviču. Posebno na piki ima Urek poslanca Krajca in Žebota, o katerih je pisal Markoviču, da sta dne 15. avgusta na shodu v Pišecah ljudstva opisala, kako je Laza Marković oškodoval za težke milijone držav. Urek se boji, da bi bil Marković obsojen. Zanimiv pojav!« Tako piše o Ureku »Slovenec« in mi Globočani pričakujemo z veliko nestrpnostjo novega zakona o korupciji, ker potem bomo ravno potom poslancev Žebota in Krajca napeli vse sile, da bo tudi Ivo Urek z Markovičem vred dajal pred sodiščem odgovor, kako je na korupten način svojčas gospodarił s Buthlerjevim posestvom. Toliko gospod Ivo na danes!

Blagoslovitev novega zvona na Sv. Planini pri Trbovljah. Prijateljem v Savinjski dolini naznanjamo, da smo dobili lep nov bronast veliki zvon. Med velikim navdušenjem vsega prebivalstva so ga v nedeljo, dne 14. t. m., peljali skozi Trbovlje. V nedeljo, dne 21. t. m., je bil slovesno blagoslovljen. Blagoslovil ga je g. kanonik Časl iz Maribora.

Gospodarstvo.

ANKETA VINOGRADNIKOV IN VINSKIH TRGOVCEV V BEOGRADU.

Kakor smo že zadnjič obljubili v »Slovenskem Gospodarju«, hočemo podati natančni potek in resolucije vinogradniške ankete, ki se je vršila v Beogradu predzadnji ponedeljek, dne 15. t. m.

Že pred 9. uro predpoldne so se začeli zbirati vinogradniki, vinarski strokovnjaki in vinski trgovci iz vseh vinorodnih krajev Jugoslavije v dvorani državne loterije. Živahno pozdravljanje znancev, prošnje za predstavljanje pri neznancih, naglo izmenjevanje nazorov glede vinske krize, vinskih zalog, vinske krize, njenih vzrokov, posledic itd. je povzročilo v dvorani živahno vrvenje in šumenje in podoba je bila, da ima vsak občutek: vendar enkrat je napočil dan, na katerega je že težko čakalo celokupno vinogradništvo in vinska trgovina SHS, da na pristojnem mestu izrazi svoje želje in potoži o svojih težavah.

Ob pol 10. uri otvori g. minister dr. Kulovec anketo v pozdravni in imenom poljedelskega ministrstva, povdarja, da smo kod vinorodna država prišli v težko vinsko krizo s tem, da so naši proizvodni vinski centri izgubili svoj prejšnji vinski trg. Krizo so še poostrele velike količine v minulih letih pridelanega vina in zato je treba najti v novih razmerah novih potov in sredstev, da se ublaži vinska kriza. Akoravno letos ne bo tako huda, moramo vendar skrbeti za bodočnost, da ne pridemo zopet do takih težkoč, kakor smo je ravnokar preživeli. Vsak naj izrazi svoj emišljenje, on pa hoče skrbeti, da se danes storjeni sklepi tudi izvršijo. Želeč anketi najboljši uspeh, se izvoli nato soglasno na predlog g. ministra sledeče načelstvo: predsednik: umirovljeni načelnik kmet. ministrstva iz Beograda Pajo Todorovič, podpredsednika: vseučiliški profesor Rittig iz Zagreba in Robert Košar, vinogradnik iz Slovenije.

Bazo za razpravo ankete je tvoril temeljito izdelan referat načelnika v poljedelskem ministrstvu g. Rankovića, ki je kratko in pregledno podal sliko današnjega stanja vinogradništva in vinske produkcije na podlagi statističnih podatkov ter navedel poglobljene vzroke dolgotrajne vinske krize, kakor so: izguba zunanega vinskega trga vsled nove opredelbe, ukinjenje enotnih železniških zvez v konzumirajoče zunanje dežele, zmanjšanje domačega konzuma vsled poslabšanja gmotnega položaja konzumentov, kojih večino tvorijo delavci, kmetje, obrtniki in uradniki, katerim je vino že postalo luksuz, razum tega pa še veliki in neopravičeni dobički raznih vinskih prekupcev, ki nimajo nič opravka s pošteno vinsko trgovino. Tudi slaba kvaliteta mnogih vin samaobsebi, kakor tudi povzročena po slabem kletarstvu, tvori vzrok vinske krize. Radi tega bo treba odstraniti direktno rodeče trte (šmarica, otelo, delavare itd.) in cepilne vrste, ki ne dajo v slabših letinah sposobne pijače. Strokovnim učiteljem se mora dati gmotna podlaga, da neovirano poučujejo narod. Od države izdane poljudne brošure o vinarstvu in kletarstvu bi gotovo tudi dobro uplivalo. Ministrstvo pripravlja sedaj prvi zemljevid jugoslovanskih vinskih pokrajin, da dobimo pregled. Enotni vinski tipi posameznih pokrajin, ustvarjenih na podlagi vinarskih zadrug, bi olajšali izvoz vina. Konzumirajoče nove države se naj pritegnejo na podlagi medsebojnega sporazuma. Železniški tarifi za prevoz vina se naj znižajo, posebno za ona vina, ki gredo v inozemstvo. Industrijalizacija vina in grozdja,

da postane cenejšo ter dostopno tudi gmotno šibkim slojem. Iz tega vzroka se naj znižajo vsi davki in doklade na vino. Uvoz vina iz tujih držav se naj prepove, kakor se je to zgodilo pri pogajanjih z Italijo, kjer se je dopustil le smao uvoz medicinskih vin in malenkostne količine pelinova.

Po tem referatu se preide k debati, v katero so posegli skoro vsi navzoči in ki je potekla v zelo živahnem tempu; zastopniki producentov so prišli večkrat v oster konflikt z vinsko veletrgovino.

Naj sledi nekaj značilnih potoz:

Kosta Marković, ki je prvi dobil besedo, ugovarja podani statistiki, rekoč, da pridelamo v Jugoslaviji kvečjemu 3.000.000 hl vina na leto in ne 4—4½ milijonov, kakor navaja g. referent. V nekaterih vinskih pokrajinah so podatki previsoki, v drugih premajhni. Trdi, da smo celo pasivni glede naše vinske produkcije. Pač pa nam manjka potovalnih učiteljev, ki bi naj posebno čez zimo hodili na deželo učiti narod umnega kletarstva in šolanja vin. Brez dobro šolanih, zdravih vin ni izvoza. Na tisoče hektolitrov vina nam cikne ali se drugače pokvari vsled brezumnega ravnanja. Izvoz trpi tudi vsled visokih železniških tarifov. V drugih državah so si znali priboriti znižane prevozne tarife za vino na lastni zemlji in v inozemstvo. Ali ni to žalostno, da plačajo Italijani za desetonski voz vina iz Trsta na Dunaj 4000 dinarjev, dočim se plača za isto težo iz Vrška na Dunaj 9000 dinarjev. Iz Trsta v Prago stane prevoz 6000 dinarjev, iz Vrška v Prago pa 13.000 dinarjev. Carinske šikane so bile tudi tolike, da je vinska trgovina rajši ozustila vsak izvoz. Tudi za prazno posodo so naši prevozniki tarifi previsoki. Tako stane n. pr. vagon prazne posode iz Zagreba v Beograd (20—22 q) 2000 dinarjev, dočim stane vagon poln vina (100—120 q) 4000 dinarjev. To razmerje ni pravično. Vagon prazne posode naj bo vsaj za tričetrtine cenejši. Pozdravlja sklicanje ankete, ti nedostaki se naj odpravijo.

Jurij Aleksič iz Dalmacije kritizira v ostrih besedah današnjo vinsko trgovino, ki pomnožuje vinsko produkcijo nepravilnim potom. Govoreč o razmerah v Dalmaciji konstatira, da se umetnim potom iztisne iz grozdja dvakrat več vina, kakor ga je dala trta.

Minister dr. Kulovec pripomni, da spadajo taki slučajji pod paragrafe vinskega zakona. Prosi, da bi današnja anketa tudi razpravljala o temeljih novega vinskega zakona, ker hoče skrbeti, da se čimprej sprejme. Zakon se že izdeluje.

Profesor Rittig iz Zagreba pravi, da nimamo vinske krize, ampak krizo kvaliteten vin. Južni kraji producirajo na 1 oral po 30 do 40 hl vina, dočim se na severu države pridelata komaj polovica ali tretina te množine, kar se je prepričal na lastne oči pred nekaj tedni. Direktno rodeče trte naj ostanejo radi nizkih pridelovalnih stroškov, pač pa se naj sprejme novi vinski zakon, kakor ga je predložila obrtna in trgovska zbornica v Zagrebu. Brani vinsko trgovino, rekoč, da dela večinoma solidno.

Robert Košar iz Štajerske se protivi naziranju predgovornika in pravi, da imamo krizo ne le kvaliteten, ampak tudi navadnih vin. Pred vojno nismo občutili nadprodukcije, ker smo imeli široko zaledje, ki je porabilo naše prebitke. Površina naših vinogradov se po vojni ni povečala, a kljub temu občutimo vsi vinsko krizo. Prosi, da se postavi anketa na to načelno stališče.

Ante Pomas iz Vrška pravi, da bi se vinska kriza izdatno olajšala, ako bi bile boljše prometne razmere. Pred vojno je v teku 24 ur natovoril do 50 vagonov vina, ki so bili že drugi dan na Dunaju. Danes se rabi tri dni, da se dobi en vagon, tri dni se rabi, da pride natovorjeni vagon na pravi tir za odhod in če dobro gre, ga v istem času pregleda tudi kontrola. Pri nas se še nismo učili računati s časom. Čas je denar. Direktno rodeče trte se naj ne preganjajo, ker so se v mnogih krajih že tako udomačile, da se ne poznajo od zlahtnih cepljenk, kakor n. pr. otelo v okolici Vrška.

Načelnik Ranković povdarja na podlagi zgledov, katere nam daje Francija in Italija, da bi morali gledati na to, da dvignemo domači konzum vina, ki še daleč zaostaja za omenjenimi državami. Glavno je notranja potrošnja, zato predlaga, da bi se naj zvišal davek na žganje, katerega se toliko popije in ki škoduje ljudskemu zdravju, davki in doklade na vino pa se naj znižajo.

Veletrgovec Pfrimer iz Maribora želi, da se posamezne vinske pokrajine ne omejujejo tako, da bi bil vsak vinski dovoz iz drugih pokrajin onemogočen. Pri rešitvi tega vprašanja bo treba največje previdnosti. Svetovnoznani »Ljutomerčan« se je prodajal leto za letom kod isti tip, ki je nastal potom rezanja. Ako pa to ne bi bilo več mogoče, bi trpel izvoz.

(Seja se ob ¼ na eno popoldne prekine do 4. ure.)

Kosta Marković želi, da bi dala država na razpolago vsaj 200 vagonov za vinski prevoz. Na podlagi reparacij bi se dali iz Nemčije dobiti taki vagoni s sodi vred.

Ljubica Petrovič povdarja v daljšem govoru zadržno stališče. Pravi, da imajo na Francoskem zadrugo za proizvodnjo umetnih cvetlic, katere krasno deluje. Za milijone frankov gre vsako leto tega umetnega cvetja na Rusko. V Švici obstoje zadruge, ki izdelujejo brezalkoholne pijače ter zadruge za izdelavo grozdnega medu in marmelade. Takih zadrug bi trebalo tudi pri nas, da se v bogatih letinah ne pretvori vse grozdje v alkohol.

Veletržec Bolaffio pravi, da ni bilo vinske krize in da je tudi ne bo, ako bi država primerno podpirala vinsko trgovino s cenenim kreditom tako, da bi trgovina bila v stanu, si vedno držati polne kleti. Tudi cene bi se potem izravnale in ne bi tako skakale.

Vinogradnik Schulhof iz Vrška temu vehementno ugovarja, rekoč, da so vinski trgovci nastavili v dobrih letinah tako nizke cene, da se niti spravljanje grozdja ni izplačalo. Po Banatu in okolici je na tisoče centov grozdja segnalo na triah. Pozna trgovca in sicer sedi zraven njega, kateremu je moral prodati dva vagona vina po 2 dinarja

liter, ker mu je zmanjkala posoda. Pri normalnih razmerah, kakor so bile pred vojno, bi bilo to nemogoče. V prvi vrsti moramo gledati, da si zopet zasiguramo izvoz.

J. Vladislavljevič govori precej na široko o protialkoholnem gibanju, nakar mu g. minister dr. Kulovec pojasni, da je bila ta anketa sklicana radi kritičnega položaja, v katerem se nahaja naše vinogradništvo, ki je veljavna panoga našega narodnega gospodarstva. On ni nasproten treznostnemu vprašanju, simpatizira z njim in ga podpira, toda danes smo se sešli na pogovor: kako od pomoči vinski krizi.

Veletrgovec Čuček želi, da bi se s podporo vlade ustanovile vzorne vinske kleti v Pragi in Krakovu.

Robert Košar izrazi upanje, da so se vsa, vinske krize se tičoča vprašanja v teh dolgih in zanimivih debatah dovoljno razbistrila in prosi za sprejem sledečih resolucij, da pridemo do pozitivnega rezultata.

Po nekaterih spremembah in dodatkih je bila nato ob 7. uri zvečer soglasno sprejeta resolucija, katero bomo priobčili v prihodnji številki.

Univerzitetni profesor Rittig se je nato v prisrčnih besedah zahvalil navzočemu ministru dr. Kulovcu za inicijativo te ankete, povdarjajoč, da so bili danes na njegovo vabilo prvokrat zbrani vinogradniki in vinski trgovci iz vseh delov Jugoslavije. Burno ploskanje in navdušeni »živijo« klici gospodu ministru so kazali zaupanje, katerega imajo prizadeti krogi v njegovo delovanje.

Predsednik Todorovič se je zahvalil vsem zborovalcem za vneto sodelovanje, proseč, da bi se v slučaju potrebe zopet zbrali v tolikem številu in delali z isto vneto kot danes.

Podpredsednik Košar pa se je zahvalil gospodu predsedniku za njegov trud in spretno vodstvo ankete, ki se je nato zaključila ob pol 8. uri zvečer.

Drugi dan ob pol 11. uri predpoldne sta zadnje imenovana predložila sprejete resolucije g. ministru, ki je obljubil, da bo storil vse, kar je potrebno za povzdigo našega vinogradništva in vinske trgovine.

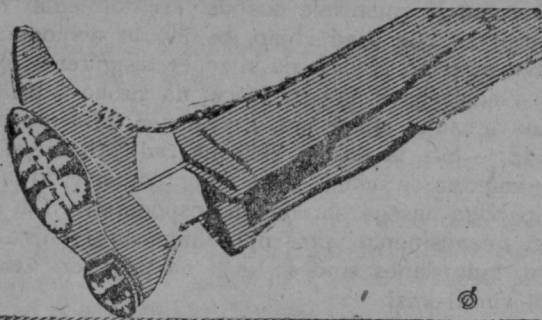
Producenti vina, pozor! Finančno okrajno ravnateljstvo v Mariboru opozarja vse proizvajalce vina, da so vezani v roku 10 dni od dneva, ko so izprešali vino, prijaviti dobljeno količino vina pristojnemu oddelku finančne kontrole. Nadalje je vsak, kdor proda vino, dolžan, da prijavi pristojnemu oddelku finančne kontrole prodano količino vina, predno istega izroči kupcu. Na vsako tako prijavo dobi prodajalec vina od finančne kontrole za nezatrošarjeno vino kontrolni list, za zatrošarjeno vino pa svobodnico. Kontrolni list, oziroma svobodnico, mora prodajalec izročiti istočasno z vinom kupcu, ki pa mora kupljeno vino tekom 24 ur po prejemu prijaviti svojemu pristojnemu oddelku finančne kontrole ter izročiti istemu tudi kontrolni list, oziroma svobodnico. Če pa je dobil kupec vino s kontrolnim listom, mora tudi v gori omenjenemu 24 ur plačati odpadajočo trošarino in eventualno občinsko doklado k trošarini. Kdor ne prijavi tekom 10 dni svojega vinskega pridelka, ali opusti prijavo vina, bode kaznovan po členu 85 trošarinskega pravilnika na denarno kazen 1000 dinarjev, katerega kazen se ne more znižati. Kupec vina, ki ne prijavi tekom 24 ur prejetega vina in ga ne zatrošarini v istem roku v slučaju, da je sprejel nezatrošarjeno vino, se bode smatral v smislu člena 77 trošarinskega pravilnika kot tihotapec ter ga čaka kazen v petkratnem znesku prikrajšane trošarine. Tudi se mu zapleni vino, ki ostane tako dolgo zaplenjeno, dokler ne plača prikrajšane trošarine in kazni.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na sejem dne 23. 9. se je priglasilo: 5 konj, 7 bikov, 82 volov, 211 krav in 4 teleta, skupaj 309 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 12.25 do 13.50 din., poldebili voli 11.25 do 12 din., plemenski voli od 8 do 10 din., biki za klanje od 8 do 12.50, debele klvane krave od 11.75 do 13, plemenske krave od 10 do 11.50, krave za klobasarje od 7 do 8, molzne krave od 8.75 do 10.50, breje krave od 8.75 do 10.50, mlada živina 11.25 din.

Mesne cene v Mariboru: Volovsko meso od 22 do 27 din., meso od bikov, krav in telic od 20 do 21.50, telečje meso od 21 do 30, sveže svinjsko meso od 22.50 do 40 din.

Žitni trg. Žitne cene so kljub skoku dinarja ostale na isti višini, dasiravno je bilo pričakovati, da bodo znatno padle. Inozemstvo se je radi tega v začetku vzdrževalo nakupa, slednjič pa je bilo le primorano se sprijazniti z visokimi cenami in žitna trgovina je zopet živahnejša. Pšenico nakupujejo mlini, ki izvažajo nularico v inozemstvo, dočim se krušno moko prodajo domačim trgovcem. Dovozi pšenice niso baš obilni, kar mnogo vpliva na uvrstitev cen. Trganje koroze se je že pričelo in obeta letos izredno dober pridelek. Kupuje se že nova koroza v klasju, delajo se pa tudi zaključki za dobavo koroze v decembru in januarju, ko bo že suha in sposobna za transport. Komur je mogoče za december kupljeno korožo že takoj izplačati, jo dobi izredno poceni; kmetom namreč silno primanjkuje denarja. Zaloge stare koroze so zelo majhne, pa je radi tega mlini, ki meljejo korožno moko, zelo drago plačujejo. Nova koroza namreč še ne bo dovolj suha za mletve pred spomladjo. Fižol prihaja v večjih količinah na tržišče, vendar nam v izvozu konkurira Madžarska. — Cene žitu so sedaj sledeče: Moka nularica 590—600 din., pšenica 350—360 din., stara koroza 290—295 din., nova koroza umetno posušena 250 din., v klasju 100—150 din., fižol 350—450 din. za 100 kg.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 69—70 din., francoski frank 3.70 do 3.80 din., italijanska lira 3.10—3.15 din., švicarski frank 13.50 din., čehoslovaška krona 2.15 din. in 100 avstrijskih kron 10 para. V Curihu znaša vrednost dinarja 7.40 centimov.

Palma kaučuk pete in podplati

omogočajo elastični, tihi hod,
štedijo Vaše noge in vaše obu-
teve ter so trpežnejši nego usnje.

MALA OZNANILA.

Na Razborju pri Zid. mostu je s 1. novembrom t. l. nastopiti služba organista in mežnarja v 1 osebi. Lepo prosto stanovanje z več sobami in kuhinjo. Mali vrt za zelenjavo, prosta bera in stolnina. 1223

Dekle iz dežele, 17-24 let staro ki ima veselje do hišnih opravil, se pod ugodnimi pogoji sprejme k dvema osebama takoj. Predstavi se naj v Aškerčevi ulici št. 19. 1208

Gospodinja, mlajša, večša vseh domačih del, se takoj sprejme na posestvo v bližini Maribora. Naslov v upravnistvu. 1222 2

Pekovski vajenec se sprejme v pekarni šket, Maribor, Smetanova ulica 51. 1227 3

Učenca poštenih starišev iščem za slikarsko obrt. Vsa oskrba pri mojstru, učna doba 4 leta. Franc Ambrožič, Grajska ulica št. 2, Maribor. 1212

Pridna, poštena 15 do 16 letna deklica se sprejme v trgovino mešanega blaga in lesa pri L. Vorša, Sv. Martin na Pohorju 5, pošta Sl. Bistrica. 1220

Trgovski učenec, sin poštenih kmetijskih starišev, 14 let star, močne postave, z dobrim šolskim spričevalom, se sprejme v trgovino mešanega blaga. Učna doba 3 in pol leta. Stanovanje in hrana prosta, za obleko mu norajo skrbeti stariši. Ponudbe s spričevalom na trdiko: Klanjšek & Penič, Maribor, Vetrinjska ulica 9. 1230 2

Za manjši vinograd v neposredni bližini Celja se sprejme vinar ali vinarica takoj ali pozneje. Ponudbe pod R. P. na upravnistvo »Sl. Gosp.« 1209

V najem se da žaga v bližini Maribora. — Kje, pove upravnistvo. 1231 2

Proda se lepo posestvo, 6 oralov, ob ravni cesti, vinograd, sadonosnik, njive, travnik in gozd, blizu Spod. Sv. Kungote. Cena 200.000 Din. Več pove g. J. Minarič, Maribor, Glavni trg št. 17. 1213

V najem se da malo posestvo blizu Radgone. Vpraša se pri posestniku Mariji Pelcl, Melajski vrh št. 84, poleg Jageričeve vinarice. 1218

Gostilna ali malo posestvo v Mariboru ali okolici se išče v najem. Gostilno se vzame tudi na račun proti kavciji. — Mlad oženjen par brez otrok. — Cenj. ponudbe na Langeršek, pošta Sela pri Ptuj. 1228

Lepo malo posestvo se prodaja. Več pove Jakob Potočnik, Pragersko. 1181 2

Trgovina ali samo inventar se prodaja. Vpraša se v trgovini Smetanova ul. 54, Maribor. 1185

Prodajam posestvo, 8 oralov v najlepši legi ob okrajni cesti, 5 minut od cerkve, šole in pošte; gospodarsko poslopje zidano in obokano, njive, travnik, vinograd in gozd, vse doma. Cena 95.000 dinarjev. Anton Kidrič, p. Makole. 1189 3

Glasovir, še dobro ohranjen, na prodaj. Pojasnila daje gđ. Berta Moge, hčerka nadučitelja. Sv. Lovrenc na Pohorju. 1232

Šolske torbe, nahrbtnike in jermene za knjige priporoča Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova cesta 13. 1154 3

Sedno drevje in trsje nudijo I. slovenske drevesnice in trsnice Dolinšek, St. Pavel, Sav. dolina. Jamstvo za rast! Zahtevajte ponudbe! 1160 6

Brusimo britve, škarje, nože itd. Električna brusarna (v brivnici Koštomaj) Celje, Prešernova ulica 19. 1116

Večjo množino debelih, smrekovih hlodov kakor tudi stoječi les, kupi Matija Obran, električna žaga, Maribor, Loška ulica št. 15. 1003 8-1

Suhe gobe, brinjevo olje in fižol kupuje po najvišjih dnevnih cenah ter prosi za povzrojene ponudbe trdka Fr. Sirc, Kranj 870 26-1

Posojilnica v Slatini pri Sv. Križu vabi nepreklicno vse članke na redni občni zbor v nedeljo, dne 5. oktobra t. l. ob 3 pop. v »Društvenem domu«. — Spored isti, kakor naznanjen v »Slov. Gosp.« dne 12. junija t. l. Ako ob tej uri ne bo zadosti članov, se vrši pol ure pozneje občni zbor ob vsaki udeležbi. Odbor. 1217

Izšla je

Blaznikova
VELIKA PRATIKA

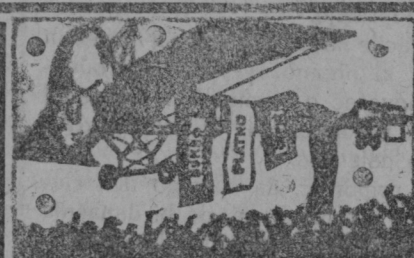
za navadno leto 1925,
ki ima 365 dni.

VELIKA PRATIKA je najstarejši slovenski kmetijski koledar, koji je bil najbolj vpošteván že od naših pradedov.

Tudi letošnja obširna izdaja se odlikuje po bogati vsebini, zato pride prav vsaki slovenski rodbini.

Dobi se v vseh trgovinah po Sloveniji in stan 5 D. Kjer bi jo ne bilo dobiti, naj se naroči po dopisnici pri

J. Blaznika nasl.
tiskarna in litografski zavod
Ljubljana, Breg št. 12.

Sukno

kamgarn in ševjot za moške in ženske obleke, belo, pisano in rujavno platno, cefir, hlačevino, tiskano in razno manufakturno kupite najceneje in v velikanski zbirki v novourejeni in prezidani veletrgovini R. STERMECKI, Celje, št. 333. — Ilustrovani cenik za čevlje, klobuke, obleke, perilo, odeje, lasostrižnike, britve in tisoče drugih predmetov se pošlje vsakemu zastoj! Vzorci proti odškodnini! — Trgovci engros cene!

Po najvišji dnevni ceni

kupuje

fižol, koruzo, suhe gobe, orehe in pozna jabolka trvdka

Skerbec & Gaspari, Maribor.
Aleksandrova cesta 19.

Tam dobite prvovrstno specerijsko in kolonialno blago po najnižjih cenah.

E 109/24-31

Dražbeni oklic.

Dne 11. oktobra 1924, predpoldne ob 10. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 10. zopetna dražba nepremičnin zemljiščna knjiga: Partinje, vl. št. 47, cenilna vrednost: 26.686 D 50 p, vrednost pritiline: 15.870 D, najmanjši ponudek po odbitku realnega bremena, ki se cení na 27.450 D, znaša 7.553 D 25 p.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo dražitelja, ki je raynal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče Sv. Lenart v Slov. gor.,
odd. II., dne 12. septembra 1924.

Franjo Bureš,

urar, zlatinar in očelar,
zapriseženi sodnijski izvedenec in urar državne
železnice,

se je preselil iz Aleksandrove ceste v

Vetrinjsko ulico št 26

nasproti Jurčičevi ulici.

ZAHVALA.

Jurij Mavrič iz Koblja se iskreno zahvaljuje vsem fe-
ranom Sv. Kunigunde, Koblja in Tinja za vse pripomočke
k postavljanju nove hiše 1916

Naznanilo.

Uljudno sporočamo p. n. kmetovalcem, da otvorimo s
1. oktobrom t. l. podružnico v Ptuj, Ljutomerška cesta
št. 18. Ta podružnica kupuje vsake množine mleka po
najvišjih dnevnih cenah ter prosimo, da se obrnete na njo.

Na zalogi imamo vsakovrste sir ter čajno maslo in
prosimo naročil. 1214 3-1

ZDRUŽENE MLEKARNE D. D.
V LJUBLJANI.

Tomaževa žlindra

16-18% in najboljša 18-22%, 40-42% kalijeva sol,
kajnit, apneni dušik oljnati 18-21%, superfosfat, roženo
in kostno moko, z garancijo za kakovost, po najnižji ceni in
»Germisan«, najboljša in najuspešnejše sredstvo za raz-
kuženje vseh vrst žita, po 50 gramov za 15 din. in 100 gr.
za 25 din. ima vedno na zalogi in se priporoča za nakup

Z. Tonejc,

trgovina z umetnimi gnojili in gospod. potrebščinami,
Maribor, Aleksandrova cesta 35 (pri Balkanu).

Zastonj

Vam blaga za obleko in perilo nikdo ne

da

toda po izredno nizki, zopet znižani ceni se dobi v novo-
urejeni trgovini

F. Senčar,

Velika Nedelja in Ljutomer.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za moške in ženske
obleke, hlačevine, barhentov, pravega barbarskega druka,
svilenih robcev, za delavce močne gotove hlače, srajce,
čepice, vsakovrstni čevlji, dežniki in vso drugo manufak-
turno in specerijsko blago po najnižjih cenah. Prepričajte
se, da kupite tu znatno ceneje kot kjerkoli drugje. Krojači
poseben popust. — Istotam se kupujejo jajca, maslo in
suhe gobe po najvišji dnevni ceni. 1221 2-1

Izjava.

Podpisani Marija Sedoner star., posestnica v Ločici,
in Marija Sedoner ml., pos. hči v Ločici, preklicujeta
dne 11. 9. 1924 proti g. Francetu Jošovcu izrečene ob-
dolžitve, da bi bil on ukradel in požrl kašo v mlinu, ob-
žalujeva, da sva mu po krivici to očitali ter se mu zahva-
ljujeta, da je odstopil od kazenskega zasledovanja.

Celje, dne 20. 9. 1924.

Marija Sedoner star.
Marija Sedoner ml.

Suhe gobe

kupim vsako množino po najvišji ceni. Ponudbe
z navedbo cene in vzorcem na

IVAN SEVER, VELENJE

ZVONARNA IN LIVARNA

ŠT. VID NAD LJUBLJANO

vliva

BRONASTE ZVONOVE

v vseh velikostih za župne cerkve, podruž-
nice in kapele po najnižji cenah.

Kupuje stare in razbite zvonove po najvišjih
cenah.

Opekarna Laitersberg pri Marboru

iskče gmotno dobrostoječe zastopnike za razpečavanje svoje izvrstno poznane, pri 1250 stopinj vročine žgane

„Leporit“-opeke

in sicer: zidne, zarezane, wienerberške, dvojno zarezane in bobraste, za katere trpežnost jamči

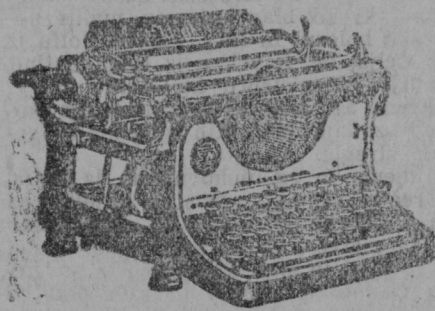
100 let!

Ugodni plačilni pogoji.

DEŽNIKARNA JOS. VRANJEN

Kralja Petra c. 25 **CELJE** (Bivša graška mitnica)

priporoča svojo bogato zalogo **dežnikov** do mačega izdelka po najnižjih cenah. Sprejema in izvršuje vsa popravila točno in solidno.

Najboljše pisalne stroje

dobavi tudi na mesečne obroke proti jamstvu

THE REX CO.

Predal 76. LJUBLJANA. Predal 76

Zahtevajte prospekt in ponudbe!

:: Trgovina z manufakturo in špecerijo ::

IVAN SEVER,

VELENJE.

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi! Zapomni si, nevesta, to resnico, in preden sežeš ženinu v desnico, previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi, prodaja na deželo, za Velenje nasproti pošte v bivši dr. Skubčevi trgovci IVAN SEVER, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe mati, in tebe žena, ženin, fant, deklina, trgovec, ki kupuješ mnogo hkrati šofa, hlačevine, druka, platna in drugol

»Sem zadovoljen z blagom!« vsak poreče in zadovoljnost ključ je do sreče.

Zamena oljnatih semen

Nakup deželnih pridelkov

L. BREZOVNIK,

trgovina mešanega blaga

Glavni trg **Vojnik** Glavni trg

Ustanovljena 1897.

Priporoča svojo bogato zalogo manufaktur, svilenih robcev, svile za predpasnike, volno za moške in ženske itd. železnino, steklo, špecerijsko in kolonijalno blago. — Postrežba solidna, blago prvovrstno, cene zmerni!

Nakup jajc

Nakup mleka

Tomaževa žlindra je dospela. Ponudbe množine zahtevajte od »Kmetijske zadruge v Ptuj«.

Vremenski preroki.

Ce z ledom ti streho razbil je Matija, pa v Račju opeko ti nudi Zofija.

Ob Jurju če zebe te v strgani koči, opekoti v Račju si urno naroči.

Ce Filip dal kmetu prehladno je vreme, kmet urno naj v Račju opeke si vzeme.

Prvovrstne sode

v vseh velikostih, dobavlja takoj in poceni mehnična sodarna

R. Pichler-ja sin, Maribor

Ceneno češko perje!

En kg sivega opuljenega perja 70 D, na polbelo 90 D, belo 100 D, bolje 120 in 150 D, mehko jak puh 200 in 225 D, boljša vrsta 275 D. Pošiljatve carine prosto, proti povzetju od 300 D neprej poštnine prosto. Vzorec zastoj. Blago se tudi zamenja in ne vseče vzame nazaj. Naročila samo na BENEDIKT SACHSEL, Lobež št. 77 pri Pilznu, Čehoslovaška. Poštne pošiljke gredo iz Čehoslovaške v Jugoslavijo okrog 14 dni. 1120 6-1

EDINO
JUHAN

NADOMESTI IN PREKOSI OKUS IN REDILNOST MESA V HRANI.

: Ne zamudite :

kupiti po čudovito nizkih cenah došlo manufakturno blago, kakor: kretone, druke, tiskovino, volneno blago za moške in ženske obleke, svilene rute ter vse druge potrebščine pri trdki

Martin Šumer

Konjice, Slovenija.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Trgovina

: **Jožef Farkaš** :
Sv. Jurij ob Ščavnici

priporoča veliko izbiro novodošlega blaga vseh vrst po znižanih cenah.

Sešite obleke domačega izdelka.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pepček in Tinček.

Pepček in Tinček iz šole gresta, ter si med potoma nekaj povesta, Pepček Tinetu veselo novico pove, da šel z mamo v trgovino k „Drofeniku v Celje“ je.

Po kaj? ga vpraša Tine uljudno, po obleko za birmo, dokler ni še zamudno, ker le tam se da tako poceni kupiti, da zamorem namesto ene dve obleki nositi!

Najceneje se kupi

usnje, čevlji in čevljarske potrebščine pri

Francu Kokol

v Laškem trgu.

Vlačilec goseničar 25 in 50 HP

(Tracteur en chenilles, Raupenschlepper)

za poljedelstvo in gospodarstvo, deluje zanesljivo in štedljivo, orje, vlači in žene tudi na mehkih in najbolj strmih tleh, ne stiska tal. Obratuje se z benzinom, petrolejem ali sirovim oljem.

Otto Kurth & Tedesco, Wien VII.

Doblergasse 1-33 b, telefon 38, 6. 42.

Naložite denar le pri

Ljudski posojilnici v Celju

registrovani zadrugi z neomejeno zavezo

Cankarjeva ulica 4, poleg davkarije

(poprej pri »Belem volu«)

kjer je najbolj varno naložen in se najvišje obrestuje. - Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica.

Jeklene cerkvene zvonove

vlivamo v melodični in ubrani sestavi v teži 140 do 6000 kg. Dobavljamo po želji posamezne zvonove, v dvo, trozvoke itd. Zvonovi so mnogo cenejši in enakovredno nadomestilo za bronaste zvonove. Številna priznanja. Kratki dobavni rok.

Kranjska industr. družba Jesenice-Fužine, Slovenija.

Denar naložite

naiboljša

pri

naivarnost

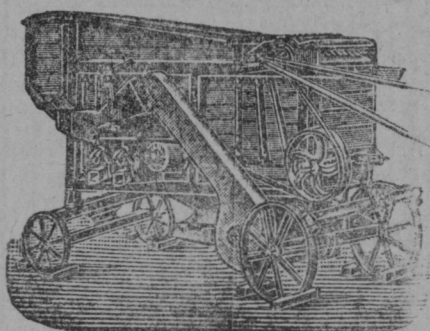
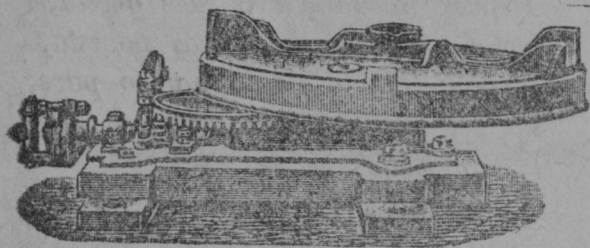
Spodnještajerski ljudski posojilnici r. z. z n. z.

v Mariboru, Stolna ulica št. 6,

ki obrestuje hranilne vloge po

8% in 10%

oziroma po dogovoru.

Kmetje! pozor!**„SALONIT“**

se izdeluje v vseh poljubnih dimenzijah in barvah. Dolgoletno jamstvo jamči za izbornost kakovosti. »Salonit« je za pokrivanje streh in izoliranje sten proti vlagi najboljši material sedanosti, kateri se uporablja širom cele Evrope. Proračune, cenike, kataloge in navodila pošilja brezplačno:

„SPLIT“
d. d. za cement Portland, Ljubljana.

Zastopniki se sprejmejo.

750

Tovarna strojev, livarna železa in kovin

Franjo Farič

Maribor, Dvorakova ulica 9

izdeluje mlatilnice, slamoreznice, sadne mline (sistem Dangel), reporeznice, vetrnjake, mline vseh sistemov, mline za grozdje, viteljne (Göpel) lastnega izdelka po konkurenčnih cenah. Transmisije, ležišča, jermenice itd. Dobavlja razne strojne dele vseh sistemov po vzorcih ali risbah kakor tudi razne dele za polnojarmenike (Vollgatter). Prevzame popravila polnojarmenikov, strojev za obdelovanje lesa, motorjev, parnih in raznih drugih strojev. — Dobavi sivo in kovinasto litino po lastnih vzorcih ali risbah.

Veliki uspeh na letošnjem ljubljanskem velesejmu!

Splošna pozornost na moje stroje! Naročila za več sto tisoč dinarjev zlasti iz Italije!

Pozor kmetje in posestniki vinogradov!

Najnovejši stroj za mlenje sadja in grozdja (k mliniran sistem), torej samo eden stroj.

Cene brez konkurence!

Ne kupujte od agentov stroje, ker jih dobite v moji tovarni za 20 odstotkov ceneje in povrh še boljše.

Fran Strupi, Celje

priporoča svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, okvirjev, raznovrstnih šip itd.

Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Spominjajte se ob vseh prilikah Dijaške večerje!

Zahvala.

Povodom smrti nepozabljenega nam soproga, očeta, tasta in deda, gosp.

Martina Kračun,

veleposestnika, trgovca in gostilničarja v Zrečah,

prejeli smo številno izrazov sožalja, vse v večji meri pa smo bili deležni tolažbe naših prijateljev in znancev. Dolžnost nam veleva, da se vsem prav pristožno zahvalimo.

Pred vsem nam je dolžnost, da izrečemo našo odkrito zahvalo gg. zdravnikom, ki so blagokojnemu nudili pomoč v času njegove težke bolezni in to gg. dr. Rudolfu iz Konjic, dr. Jesenko iz Celja, dr. Lavriču iz Rog. Slatine, dr. Steinfelserju, primariju z asistenco iz Celja.

Dalje izrekamo iskreno zahvalo č. sestram javne bolnice v Celju, katere so v zadnjih trenutkih trpljenja blagopokojniku požrtvovalno stregle.

Iskreno se zahvaljujemo č. gg. duhovnikom iz Celja, Stranice, Skomerja in Zreč za častno spremstvo, posebno pa veleč. g. arhidijakonu Hrastelju iz Konjic, č. g. župniku Cehu iz Frankolovega za v srce segajoči govor, kakor tudi č. g. duh. svet. Karpa iz Zreč in č. g. Gašpariču iz Sv. Lenarta nad Laškimi za častno spremstvo na celi poti od Celja do Zreč.

S čutom hvaležnosti se spominjamo malodolske godbe za spremljanje od Vojnika do groba v Zreče, kakor tudi pevskim zborom v Vojniku in Frankolovem za pretresujoče žalostinke.

Posebno se zahvalimo tudi gosp. dr. Mahničju za izraženo globoko sožalje v imenu politične oblasti kakor tudi gosp. dr. Rudolfu, odvetniku v imenu okrajnega zastopa v Konjicah. — Zahvaljujemo se tudi konjiški požarni brambji, katera je blagopokojnika na zadnji poti v kroju spremljala, in blagopokojnika odnesla od hiše žalosti na pokopališče.

Veliko zahvalo dolgujemo tudi gg. celjskim trgovcem, kakor tudi vsem drugim, kateri so se nepričakovano v velikem številu udeležili spremstva na zadnji poti. Končno se zahvaljujemo vsem, kateri so nam na ta ali oni način olajšali ure neizmerne bolesti, tuge in žalosti, kakor tudi vsej oni množici, katera je blagopokojnika spremljala do groba. Srčno se zahvaljujemo tudi za mnogobrojne cvetke.

Bog plačaj vsem!

Zreče, dne 17. septembra 1924.

Žalujoči ostali.

Najstarejši in edini najbolj varen denarni zavod v Ptuj.

Mestna hranilnica - Kreditno društvo.

Stanje vlog okrog 20 milijonov kron!

Sprejema vloge in daje različna posojila pod najugodnejšimi pogoji.

Zadružna gospodarska banka d. d., podružnica v Mariboru.

V lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje! — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tek. računu.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razr. loterije.